APRIL 2023

Liahona

Visar oss alla vägen till Jesus Kristus

DET STÖRSTA UNDERVERKET

ETT BUDSKAP FRÅN PRESIDENT NELSON

Vad uppståndelsen innebär för oss, s 4

VECKAN FÖRE PÅSK

Påbörja en inspirerande tradition för dig personligen eller familjen, s 8

”Ni söker Jesus från Nasaret, den korsfäste. Han har uppstått, han är inte här! Se, här är platsen där de lade honom.”

MARKUS 16:6

FOTOGRAFI AV TRÄDGÅRDSGRAVEN (ÅTERSKAPAD PÅ FILMINSPELNINGSPLATS) AV MATT REIER.

Påskbudskap från första presidentskapet

Jesus Kristus, vår kärleksfulle Faders enfödde Son, är ”uppståndelsen och livet”. Hans födelse, liv och död gav löftet att ”den som tror på mig ska leva om han än dör” (Johannes 11:25). Under den här påskhögtiden inbjuder vi alla att begrunda detta förunderliga löfte. Eftersom han bröt dödens band har vi alla en försäkran om odödlighet och ett hopp om evigt liv.

Frälsarens stora försoningsoffer kan ge oss hopp om glädje och frid, inte bara i det kommande livet utan också här och nu när vi ställs inför livets oundvikliga utmaningar. Tack vare honom vet vi att döden inte är slutet. Vi vet att våra motgångar inte varar för evigt. Vi får frid när vi sätter vår lit till honom. Vi tror på att evig glädje är möjlig.

Vi vittnar om att Jesus Kristus, vår Frälsare och Återlösare, lever! Han stakade ut stigen och visade vägen (se ”How Great the Wisdom and the Love”, *Hymns*, nr 195). Vi är så tacksamma för gåvan som Guds Son är, genom vilken vi kan kvalificera oss för hans största gåva – evigt liv.

Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks
Henry B. Eyring

Första presidentskapet

"I [Herrens] seger över graven ser vi löftet om vår egen uppståndelse."

– President Russell M. Nelson, sidan 4

HUVUDARTIKEL

Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
April 2023
Årgång Vol no 147. nr 4
Liahona 19006

INNEHÅLL

4 **Jesu underverk**
Jesus Kristus är vår Frälsare
President Russell M. Nelson
Tack vare vår Återlösare behöver döden inte vara slutet på våra familjeband.

8 **Gör påsken till en tid då du minns Frälsaren**
Eric D. Huntsman och Trevan G. Hatch
Dagliga andaktsstunder som hjälper dig minnas den sista veckan i Frälsarens jordeliv.

18 Oberoendets välsignelser
Utbildning: En andlig strävan
Lär dig hur Anden inspirerar vår utbildning och hur EnglishConnect och BYU–Pathway Worldwide ger fler elever alternativ.

22 Evangeliets grunder
Tro på Jesus Kristus

25 Porträtt av tro
Tro till att möta det osäkra
Yih Chwin Koay

26 **Sista dagars heliga berättar**
Inspirerande berättelser från medlemmar över hela världen om hur vi får glädje av att lyssna på andliga intryck.

36 Till föräldrar
Förberedelse och utveckling

38 Stödverksamhetens principer
Tjäna med ett undergivet hjärta

KOM OCH FÖLJ MIG

40 **Återställa våra andliga kretsbrytare**
Äldste Sean Douglas
Guds kraft är tillgänglig för dem som strävar framåt med tro på Kristus.

OMSLAG

Han har uppstått, av Greg K. Olsen

Första presidentskapet:
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum:
M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktör: Randall K. Bennett

Biträdande redaktör: Ricardo P. Giménez
Rådgivare: Jan E. Newman, Michael T. Ringwood, Kristin M. Yee

Verkställande chef: Richard I. Heaton
Chef för kyrkans tidskrifter: Aaron Johnston
Chef för förlagsverksamheten: Lee Gibbons
Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson
Biträdande redaktionschefer: Brittany Beattie, Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu
Publikationsassistent: Nancy Sutton

Medredaktörer: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Alison R. Wood
Redaktionspraktikanter:
Joel B. Randall och Xóchitl Bott Rivera

Art director: Tadd R. Peterson
Design: Fay P. Andrus, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy
Designpraktikant: Megan Barnum

Samordnare av immateriella rättigheter:
Priscilla Biehl Motta

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Zane R. Gray II, Bryan W. Gygi, Michelle Proctor, Marrissa M. Smith, Rohn Solomon

Tryckerichef: Steven T. Lewis
Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: *Liahona,* Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

44 Matteus 16; Lukas 10; Johannes 6, 8
Korta artiklar till stöd i dina studier av Nya testamentet.

48 När vi befinner oss på vägen till Jeriko
Möjliga symboler i liknelsen om den barmhärtige samariern hjälper oss förstå hur den kan tillämpas på oss.

UNGA VUXNA

30 Hur kan jag tro på det jag aldrig har sett?
Chakell Wardleigh Herbert
Att utveckla tro på det ogripbara kräver handling från vår sida.

34 Sociala medier: Vad delar du med dig av?
Alexandra Virreyra
Hemligheten bakom hur man sprider evangeliets glädje på sociala medier.

FLER NYA ARTIKLAR I *LIAHONA*

Varje månad hittar du ytterligare artiklar i *Liahona* på liahona.JesuKristiKyrka.org eller i appen Evangeliebiblioteket. Återkommande ämnen är bland annat medlemmars berättelser och insikter vad gäller *Kom och följ mig*, ensamstående vuxna, föräldraskap, att hantera livets utmaningar med tro, med mera.

UV: AKTUELLT

Fler artiklar för unga vuxna finns i *UV: Aktuellt* som du hittar i Evangeliebiblioteket under Tidningar eller Vuxna > Unga vuxna.

30

KONTAKT

Hitta nummer av tidskriften på **liahona.JesuKristiKyrka.org.** Använd länken på den sidan för att dela frågor, feedback eller upplevelser.

Du kan också nå oss via e-post på **liahona@ChurchofJesusChrist.org** eller vanlig post på:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT
84150-0023, USA

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, khmer, kinesiska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2023 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från *Liahona* kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk (inklusive för kyrkans ämbeten). Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, USA, e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2023 Vol no 147 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. USA subscription price is $10.00 per year, Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. **Subscription help line: 1-800-537-5971.** Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

JESUS KRISTUS ÄR VÅR FRÄLSARE

Jag vittnar om att Jesus Kristus genom sin uppståndelse och återställelsen av sitt evangelium gjorde det möjligt för alla att gå genom slöjan till hans Faders närhet.

"Varför gråter du?" frågade den uppståndne Frälsaren Maria Magdalena när hon stod utanför den tomma graven.

"Herre", svarade hon, "om det är du som har burit bort honom, så säg var du har lagt honom så att jag kan hämta honom."

"Maria", sa Jesus.

"Rabbuni", svarade hon när hon kände igen Mästaren. (Se Johannes 20:15–16.)

Från Frälsarens besök hos Maria till hans besök hos apostlarna på övervåningen (se Lukas 24:36–43), 500 bröder på samma gång (se 1 Korintierbrevet 15:6), den stora skaran på 2 500 människor i landet Ymnighet (se 3 Nephi 11:7–17), och Joseph Smith i vår tid,[1] är hans uppståndelse en av de mest noggrant dokumenterade händelserna i mänsklighetens historia.

Det är också historiens viktigaste händelse.

Under sin jordiska verksamhet uppväckte Jesus Kristus en änkas son från de döda (se Lukas 7:11–15), Jairus dotter (se Markus 5:38–42) och sin vän Lasarus (se Johannes 11:39–44). Sedan, när hans jordiska verksamhet var över, och genom den kraft som Gud Fadern gav honom, *uppväckte Jesus sig själv*.

"Riv ner det här templet", hade han sagt om sin kropp, "så *ska jag resa upp det* på tre dagar" (Johannes 2:19, betoning tillagd).

"Fadern älskar mig", förkunnade han också, "därför att jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka.

Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. *Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta tillbaka det.* Det budet har jag fått av min Far" (Johannes 10:17–18; betoning tillagd).

Frälsarens uppståndelse var den slutliga segern, det slutgiltiga undret,[2] utfört genom förutordination, outsäglig smärta och gudomlig kraft från höjden. Genom denna ofattbara kraft – som möjliggjordes genom hans Faders kärlek, allvetande och allmakt – blev Jesus Kristus "förstlingen" (1 Korintierbrevet 15:23) i uppståndelsen.

Vad uppståndelsen innebär för oss

Jag är tacksam för att jag var hemma den där lördagen 2005. Min första fru Dantzel och jag hade gjort våra hushållssysslor och bestämde oss för att koppla av i några minuter. Vi satt på soffan, höll varandras händer och började titta på ett program på teve.

Inom några ögonblick gled Dantzel plötsligt och oväntat fridfullt in i evigheten. Mina ansträngningar att få liv i henne

HAN HAR UPPSTÅTT. AV GREG K. OLSEN. KOPIERING FÖRBJUDEN

visade sig vara fruktlösa. Chock och sorg överväldigade mig. Min bästa vän sedan nästan 60 år var borta.

Tio år tidigare hade jag förlorat en dotter i cancer. Emily var bara 37 år gammal. 2019 förlorade jag en andra dyrbar dotter till den fruktansvärda sjukdomen. Wendy var bara 67 år.

Vid dessa förluster var jag så tacksam för mitt vittnesbörd om Herren Jesus Kristus. I hans seger över graven ser vi löftet om vår egen uppståndelse.

”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden” (Matteus 28:18), förkunnade Frälsaren efter sin uppståndelse. Den makten innefattar uppståndelsens nycklar. Jag vet att han kommer att använda dessa nycklar till att uppväcka Dantzel, Emily och Wendy, precis som han använder dessa nycklar till att uppväcka resten av den mänskliga familjen.

För Guds barn innebär uppståndelsen att åldrande, förfall och avtynande upphör. ”Detta dödliga ska iklä sig odödlighet” (Mosiah 16:10), och ”anden och kroppen ska återförenas i sin fullkomliga form” (Alma 11:43).

Uppståndelsen möjliggör också ännu en återförening – familjens återförening. Vi lever tillsammans i kärlek, så vi gråter när en närstående dör (se Läran och förbunden 42:45). Men liksom fallet var för Maria Magdalena kan våra tårar i sorg vändas till glädjetårar när vi ser framtiden ur en evig familjs perspektiv.

Genom evangeliets nya och eviga förbund vigs vi för tid och evighet i templet. När vi hedrar förbunden vi sluter där och begrundar Herrens löften till sitt förbundsfolk, förlorar vi vår rädsla för döden. I stället ser vi framåt med glädjefylld förväntan på att kunna återföras till Guds närhet med våra nära och kära.

Celestialt äktenskap är upphöjelsens förbund. Herren lovar att de som vigs på det sättet ”ska komma fram i den första uppståndelsen … och … ska ärva troner, riken, furstendömen och makter, herradömen … till deras upphöjelse och härlighet i allt” (Läran och förbunden 132:19).

Ändamålen med skapelsen, fallet och försoningen sammanstrålar i templen. Världen behöver den här tröstande kunskapen. Det är därför vi samlar Israel.

Förbered dig för din eviga framtid

Dantzels och mina döttrars bortgång påminner mig om en viktig sanning: ”Detta liv är tiden för människorna att bereda sig att möta Gud, ja se, detta livets dag är dagen för människorna att utföra sina verk” (Alma 34:32).

Under hela sitt liv förberedde sig Dantzel för att återvända till sitt himmelska hem. Hon visste att hennes tid på jorden var dyrbar. Hon levde varje dag som om den var hennes sista.

Job frågade: ”Kan en människa som en gång dött få liv igen?” (Job 14:14). Tack vare Jesu Kristi försoning är svaret på Jobs fråga ett otvetydigt ja! Vi *kommer* att uppstå. Frågan som var och en av oss måste besvara är: ”Är jag redo att leva i Guds närhet *efter* min uppståndelse?”

En del av Guds barn lever som om de inte planerar att dö. Andra lever som om de inte kommer att stå till svars för sina handlingar. Fattar vi beslut för evigheten eller endast för i dag? Vi kan inte prioritera det timliga i den här världen och vara förberedda för det som är evigt i nästa värld.

En del av oss kommer att leva långa liv, en del av oss kommer att leva korta liv. Långa eller korta – våra dagar är räknade. Döden är en nödvändig del av vår eviga utveckling och glädjens fullhet som väntar

KOM TILL MIG, AV EVA TIMOTHY

trofasta heliga. När vi förstår vår existens ur ett evigt perspektiv förstår vi att döden är en barmhärtig del av frälsningsplanen. Det är porten tillbaka till Guds närhet.

Tack vare uppståndelsen kan våra tårar i sorg vändas till glädjetårar när vi ser framtiden ur en evig familjs perspektiv.

Döden är bara för tidig om vi är oförberedda på att möta Gud. Så vi måste förbereda oss.

Vi förbereder oss genom att fokusera på Frälsaren och hans evangelium.

Vi förbereder oss genom att utöva tro, tillämpa ”Kristi försonande blod” (Mosiah 4:2) genom omvändelse, bli döpta och ta emot den Helige Andens gåva.

Vi förbereder oss genom att ta emot vår begåvning och beseglas i det heliga templet.

Vi förbereder oss genom att låta förnuft råda över begär och ta hand om vår kropp så att vi kan ”framställa den ren inför Gud i celestiala riket”[3].

Vi förbereder oss genom att utveckla kristuslika egenskaper och älska Gud och vår nästa (se Matteus 22:37–40).

Vi förbereder oss genom att hedra våra förbund, låta Gud råda i våra liv, samla Israel på båda sidor om slöjan och hålla ut intill slutet av våra dagar.

Ett apostoliskt vittnesbörd

Vid Frälsarens död skakade jorden, klipporna rämnade, gravarna öppnades och förhänget i templet i Jerusalem brast ”i två delar, uppifrån och ända ner” (Matteus 27:51; se även Markus 15:38; Lukas 23:45).

Förhänget skilde det allra heligaste, som symboliserade Guds närhet, från resten av templet. Endast på försoningsdagen kunde den presiderande högprästen gå genom förhänget och stänka blodet från ett syndoffer för att sona för hela Israels synder.

När Jesus Kristus utgöt sitt blod utförde han den slutliga ”obegränsade försoningen” (se 2 Nephi 9:7) och uppfyllde lagen. När templets förhänge brast var det en symbol för att den store högprästen hade gått genom dödens slöja, snart skulle inträda i sin Faders närhet och hade gjort det möjligt för alla att på samma sätt gå genom slöjan in i Guds eviga närhet.[4]

Tillsammans med mina bröder i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum vittnar jag om att det himmelska löftet är verkligt.

Jag vittnar om att vi kan ”ha hopp om att kunna uppväckas till evigt liv, och detta tack vare [vår] tro på honom enligt löftet” (Moroni 7:41).

Jag vittnar om att tack vare Frälsarens uppståndelses och försonings underverk ska ”varje knä … böjas och varje tunga … prisa och dyrka honom. Var och en av oss kommer att stå inför Gud för att dömas efter sina gärningar och sitt hjärtas önskningar.”[5]

Må vi bereda oss för den härliga dagen. ■

SLUTNOTER

1. Se till exempel Joseph Smith – Historien 1:17; Läran och förbunden 76:22–24.
2. Se Howard W. Hunter, ”En apostel vittnar om uppståndelsen”, *Nordstjärnan*, rapport från generalkonferensen i april 1986, s. 13.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 209.
4. Se *New Testament Student Manual* (2018), s. 94.
5. ”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, JesuKristiKyrka.org.

JESUS VISAR SIG FÖR DE FEM HUNDRA, AV GRANT ROMNEY CLAWSON

Gör påsken till en tid då du

minns Frälsaren

Eric D. Huntsman och Trevan G. Hatch
Fakulteten, Brigham Young University

För många av oss är det mer naturligt att fira Jesus födelse vid jul än att fira minnet av hans lidande, död och uppståndelse under påsken. Julens välbekanta och glädjerika traditioner börjar tidigt i december. Men vi borde minnas det president Gordon B. Hinckley (1910–2008) sa: ”Det skulle inte finnas någon jul om det inte hade funnits någon påsk. Jesusbarnet från Betlehem skulle bara vara ännu ett barn om det inte vore för att han var Getsemanes och Golgatas återlösande Kristus, och för uppståndelsens triumferande faktum.”[1]

Mer nyligen, på palmsöndagen 2021, uppmanade president Russell M. Nelson oss att göra veckan före påsk mer helig:

”Efter *allt* som Jesus Kristus gjorde för dig uppmanar jag dig att göra något den här veckan för att följa hans lärdomar …

Den här påsken uppmanar jag dig att fokusera på Frälsaren.”[2]

Här följer några förslag som kan hjälpa dig fokusera på Frälsaren under veckan före påsk. Forskare i och utanför kyrkan medger att vi inte alltid kan vara säkra på exakt vilka dagar de här händelserna ägde rum, men det vi har tillhandahållit är ett dagligt schema för andaktsstunder.[3] Det ger individer och familjer något att studera och minnas för varje dag under veckan som föregår påsken.

Vi har använt de här förslagen i våra egna familjer i flera år och har funnit att de är till hjälp. Det här är inget officiellt program i kyrkan, men vi känner att när vi medvetet förbereder oss för påsken kan det stärka vår tro och hålla Kristus i centrum under högtiden. Att kombinera dagliga skriftstudier om Frälsarens sista vecka i livet med begrundan, bön, musik, konst och meningsfulla traditioner kan bli en inspirerande personlig tradition eller familjetradition.

KRISTUS, TRÖSTAREN, AV CARL BLOCH

Här är några dagliga andaktsstunder – föreslagna skriftställen, konst och musik – som hjälper dig att förbereda dig andligen för påsken.

Palmsöndagen

Söndagen före påsk inleder den sista veckan av Frälsarens liv genom att fira minnet av Jesu intåg i Jerusalem när hans följare viftade med palmblad och förkunnade att han var kung.

Som äldste Dieter F. Uchtdorf i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”Det är lämpligt att vi under veckan från palmsöndagen till påskmorgonen vänder våra tankar mot Jesus Kristus, ljusets, livets och kärlekens källa.”[4] Genom att minnas den enda gången i Jesu verksamhet då många erkände honom som den kung han faktiskt var, kan vi se fram emot hans härliga andra ankomst, när han ska komma för att regera över hela jorden.[5]

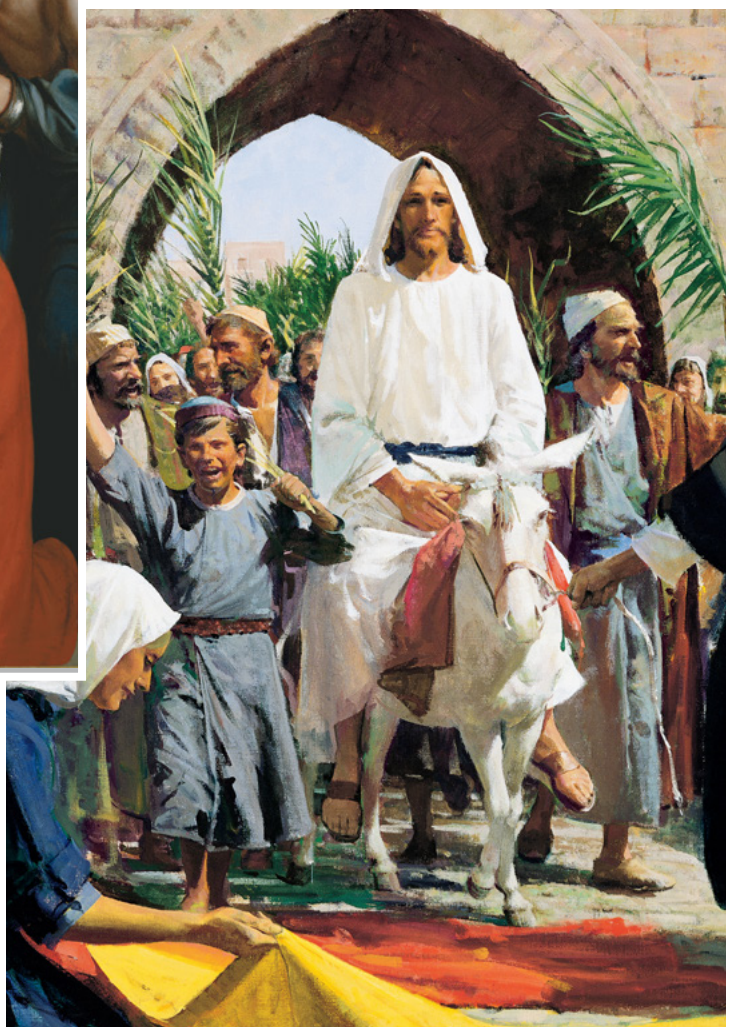

KRISTI SEGERRIKA INTÅG I JERUSALEM, AV HARRY ANDERSON

SKRIFTSTÄLLEN

- Triumferande intåg: Markus 11:1–10 eller Matteus 21:1–11; Lukas 19:28–40; Johannes 12:12–19
- Jesu första klagan över Jerusalem: Lukas 19:41–44
- Jesus och templet: Matteus 21:12–17 eller Lukas 19:45–48

ÄMNE FÖR MÖJLIG DISKUSSION

- Hur ska vi använda den här veckan för att förbereda oss för påsken?

KONST

- Minerva Teichert, *Kristi intåg i Jerusalem*
- Walter Rane, *Segerrikt intåg*

MUSIK

- ”Pris vare Gud, som låter oss” (*Psalmer*, nr 36)
- ”Hosanna” (*Children’s Songbook*, s. 66–67)

Måndag

I Markus 11 är det upptecknat hur Jesus förbannar det fruktlösa fikonträdet. Genom att koppla samman det här underverket med att templet rensas kanske Markus antyder att de som säger sig vara Guds folk, men som inte bär frukt, förkastas. När vi begrundar Jesu handlingar och lärdomar i följande skriftställen förbereds vi för att fira hans seger över synd och död och våra sinnen leds framåt mot hans härliga återkomst och framtida regering.

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”Vi gläds med kristna över hela världen över hans underbara uppståndelse och över vår egen utlovade uppståndelse. Må vi förbereda oss för hans återkomst genom att gå igenom de här härliga händelserna om och om igen själva, och tillsammans med dem vi älskar … Jag vittnar om att han lever. ’Du, jordens Konung, kom’ [*Psalmer*, nr 27].”[6]

SKRIFTSTÄLLEN

- Förbannar fikonträdet: Markus 11:12–14, 20–26 eller Matteus 21:18–22
- Rensar templet: Markus 11:15–19
- Undervisar i templet: Lukas 19:47–48
- Förkastar det otroende Israel: Markus 11:27–12:12 eller Matteus 21:23–22:15; Lukas 20:1–19
- Jesus och den kommande stunden: Johannes 12:20–36

ÄMNEN FÖR MÖJLIG DISKUSSION

- På vilka sätt kan vi se våra liv bära god frukt?
- Hur kan vi hålla upp Jesus Kristus som ett ljus för världen?
- Vad lär vi oss om templets betydelse genom rensningen av templet?

KONST

- James Tissot, *Jesus går till Betania på kvällen*
- James Tissot, *Fariseerna frågar ut Jesus*

MUSIK

- ”Du, jordens Konung, kom” (*Psalmer*, nr 27)
- ”Jesus vår Herre” (*Nordstjärnan*, okt. 1998, s. LS4–5)
- ”Vi älskar, Gud, ditt hus” (*Psalmer*, nr 187)
- ”Jag längtar så till templet” (*Barnens sångbok*, s. 99)

Tisdag

Religiösa och politiska auktoriteter i Jerusalem frågade ut Jesus och försökte finna honom skyldig. Ungefär samtidigt undersökte präster i templet lamm inför den kommande påskhögtiden för att se om de hade några brister. Jesus tog också några av sina närmaste lärjungar till Olivberget där han profeterade om Jerusalems kommande förstörelse och de ogudaktigas slutliga förstörelse vid världens ände.

President Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt följande om den dagen: ”Om vi visste att vi skulle få möta Herren i morgon … vad skulle vi då göra i dag? … Jag vittnar om att han ska komma som han lovat. Och det är min bön att vi ska vara redo att möta honom.”[7]

SKRIFTSTÄLLEN

- Försök att snärja Jesus genom hans ord: Markus 12:13–37 eller Matteus 22:15–46; Lukas 20:20–47
- Sju profetiska "ve" Matteus 23:13–36
- Änkans offergåva: Markus 12:41–44 eller Lukas 21:1–4
- Jesu andra klagan över Jerusalem: Matteus 23:37–39
- Olivberget: Markus 13:1–37 eller Matteus 24–25; Lukas 21:5–38
- Sammanfattning av Jesu undervisning: Lukas 21:37–38; Johannes 12:37–50

ÄMNEN FÖR MÖJLIG DISKUSSION

- Vad lär liknelserna om de tio jungfrurna och fåren och getterna oss om det vi behöver göra för att förbereda oss för Kristi andra ankomst?
- På vilket sätt ger vi allt till Herren när vi älskar och tjänar andra?

KONST

- Liz Lemon Swindle, *Änkans offergåva*

MUSIK

- ”Jehovah, Lord of Heaven and Earth” (*Hymns*, nr 269)
- ”När Jesus kommer hit” (*Barnens sångbok*, s. 46–47)

FIKONTRÄDET SOM FÖRBANNADES, AV JAMES TISSOT

JESUS RENSAR TEMPLET, AV CARL BLOCH

O JERUSALEM, AV GREG K. OLSEN

Onsdag

I Markus 14 står det om Jerusalems ledares sammansvärjning mot Jesus och Judas Iskariots överenskommelse om att förråda Frälsaren. Men mellan dessa två redogörelser finns den vackra scenen där en kvinna går in på en fest i Betania och smörjer Jesus. Hon förberedde inte bara Jesus för hans kommande begravning utan verkade också ha ett vittnesbörd om att han var den smorde Kungen och världens Frälsare.

Angående kvinnans tjänande har president Linda K. Burton, tidigare generalpresident för Hjälpföreningen, sagt: ”Må vi … räcka ut handen i enighet och hjälpa de behövande när vi kan och manas därtill. Kanske kan det sedan sägas om oss, som Frälsaren sa om en kärleksfull syster som betjänade honom: ’Hon har gjort en god gärning mot mig … Hon har gjort vad hon kunde [Markus 14:6, 8].”[8]

SKRIFTSTÄLLEN

- Planen att döda Jesus: Markus 14:1–2 eller Matteus 26:1–5; Lukas 22:1–2
- En namnlös kvinna smörjer Jesus: Markus 14:3–9 eller Matteus 26:6–13
- Judas går med på att förråda Jesus: Markus 14:10–11 eller Matteus 26:14–16; Lukas 22:3–6

ÄMNEN FÖR MÖJLIG DISKUSSION

- Hur kan vi förbli trofasta mot Frälsaren trots motstånd från världen?
- Vad kan vi göra för att tjäna andra på små, meningsfulla sätt?

MUSIK

- ”O kärlek, som Guds Son kan ge” (*Psalmer*, nr 148). Den här psalmen innehåller de vackra raderna: ”O kärlek, sprungen ur Guds hand, / som evigt knyter släkters band, / som för oss hem till himlens land – / Kom, fyll min själ i dag.” Psalmens hänvisningar till kärlek som ”gör det bittra sött” och i den engelska förlagan ändrar ”fiende till vän” kontrasterar skarpt mot Judas, som vände sig bort från sin vän den kvällen.

KONST

- James Tissot, *Judarnas konspiration*
- James Tissot, *Måltiden i fariséns hus*

HON VISAR SÅ STOR KÄRLEK, AV JEFFREY HEIN; *DEN SISTA MÅLTIDEN*, AV CARL BLOCH

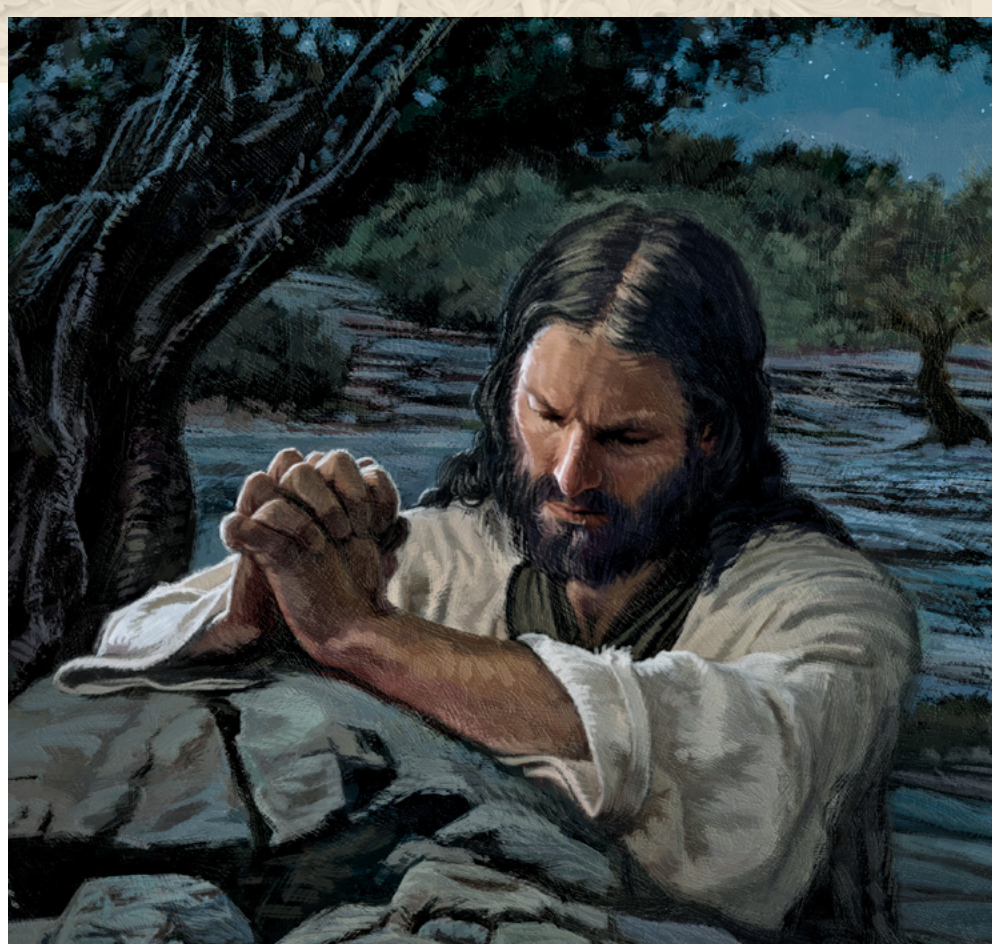

KRISTUS I GETSEMANE, AV DAN BURR

Torsdag

Kvällen innan Jesus korsfästes delade han den sista måltiden med sina lärjungar. Vid den här måltiden instiftade han sakramentet, tvättade sina vänners fötter och gav sin sista undervisning. Sedan bad han innerligt till Fadern i Getsemane och underkastade sig hans vilja och tog på sig våra synder, svagheter, sorger, smärtor och lidanden. Efter att ha blivit förrådd av Judas Iskariot och övergiven av sina vänner, arresterades Jesus och fördes till högprästen och andra judiska ledare, där han förhördes och misshandlades.

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum kallade detta ”den ensammaste resan som någonsin gjorts”[9] och nämnde att ”de timmar som var omedelbart förestående … förändrade innebörden i hela den mänskliga historien … Stunden för försoningsoffret hade kommit. Guds egen Son, hans enfödde Son i köttet, skulle bli världens Frälsare.”[10]

SKRIFTSTÄLLEN

- Den sista måltiden: Markus 14:12–31 eller Matteus 26:17–35; Lukas 22:7–38; Johannes 13:1–30; jämför 1 Korintierbrevet 11:23–26
- Avskedspredikningar: Johannes 13:31–17:26
- Jesus i Getsemane: Markus 14:32–42 eller Matteus 26:36–47; Lukas 22:39–46; Johannes 18:1
- Jesus blir förrådd och grips Markus 14:43–52 eller Matteus 26:47–56; Lukas 22:47–53; Johannes 18:2–11
- Jesus inför de judiska myndigheterna: Markus 14:43–65 eller Matteus 26:57–68; Lukas 22:54–71; Johannes 18:12–28

ÄMNEN FÖR MÖJLIG DISKUSSION

- Vilka välsignelser får vi genom att ta del av sakramentet varje vecka? Vad symboliserar brödet och vattnet i dag?
- Bär vittnesbörd om Kristi försoning för varandra (ni kan också läsa Alma 7:11–13 eller Läran och förbunden 19:15–20).

KONST

- Carl Bloch, *Petrus förnekelse*
- Walter Rane, *Gör detta för att minnas mig*

MUSIK

- En favoritpsalm för sakramentet (se *Psalmer*, nr 109–127)
- 9–38:e satsen av Bachs *Matteuspassionen*
- Beethovens *Kristus på Oljeberget*

Fredag

Den sista dagen av Jesu jordeliv förhördes, undersöktes, hånades, misshandlades och dömdes han till korsfästelse. På korset fullbordade Jesus sitt försoningsoffer och lade ner sitt liv för oss alla. Slutligen begravdes han i en grav som erhölls av Josef från Arimatea.

Om dessa händelser har president M. Russell Ballard, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, sagt ”Ingen hade makten att ta Frälsarens liv … Han utlämnade sig själv att gisslas, förnedras, plågas och slutligen korsfästas, på grund av sin stora kärlek till människornas barn (se 1 Nephi 19:9–10).”[11]

SKRIFTSTÄLLEN

- Jesus i romarnas händer: Markus 15:1–20 eller Matteus 27:1–31; Lukas 23:1–25; Johannes 18:29–19:16
- Jesus korsfästs: Markus 15:21–32 eller Matteus 27:32–44; Lukas 23:26–43; Johannes 19:17–24
- Jesu sista ögonblick och ord under jordelivet: Markus 15:33–36 eller Matteus 27:45–49; Lukas 23:44; Johannes 19:25–29
- Jesu död och begravning: Markus 15:37–47 eller Matteus 27:50–66; Lukas 23:45–56; Johannes 19:30–42

ÄMNEN FÖR MÖJLIG DISKUSSION

- Hur vi minns Frälsarens korsfästelse gör mycket för att forma vår upplevelse av påsken. Mycket kan göras för att sätta tonen genom den konst som visas och musiken som spelas i våra hem den här dagen. Även om sista dagars heliga vanligtvis inte visar många bilder av Kristi lidande eller korsfästelse, är det här en dag när det kan vara lämpligt att visa upp sådan konst. Vi ältar inte Frälsarens död eller det grymma sätt på vilket han dog. I stället firar vi hans seger över döden.

KONST

- Antonio Ciseri, *Ecce Homo*
- Någon av de scener som James Tissot så kraftfullt skildrar
- Återgivningar av korsfästelsen, som de av Carl Bloch, Harry Anderson eller J. Kirk Richards

MUSIK

- 39–68:e satsen av Bachs *Matteuspassionen* eller hela hans *Johannespassionen*
- Del 2 av Händels *Messias*
- Satser från *The Redeemer* av den sista dagars helige kompositören Robert Cundick
- ”O huvud, blodigt, sårat” (*Psalmer*, nr 128)
- ”Vår Herre världens synder bar” (*Psalmer*, nr 116)
- ”Frälsaren mötte korsets död” (*Psalmer*, nr 121)
- ”Jag ser långt bort en kulle grön” (*Psalmer*, nr 126)

VIDEO

- Gå till BibleVideos.org för att titta på skildringar av den sista dagen i Jesu liv, inklusive hans rättegång och korsfästelse.

KRISTUS PÅ KORSET, AV CARL BLOCH

Lördag

Medan Jesu kropp låg i graven begav sig hans ande till paradiset. Där organiserade han de rättfärdigas andar till att utföra missionsarbete bland de döda. Med tempeltjänst möjliggör det frälsning för dem som inte hade möjlighet att ta emot evangeliet i det här livet (se Läran och förbunden 138).

När vi utför släktforskning och tempeltjänst förenar vi oss med Kristus i hans frälsningsarbete. President Hinckley har sagt: ”Det som sker i Herrens hus … är närmare andan i Herrens offer än någon annan verksamhet som jag känner till. Varför? Därför att det utförs av dem som utan förbehåll ger av sin tid och sina medel, utan att vänta sig något tack eller någon belöning, för att göra något för andra människor som de inte själva kan göra.”[12]

SKRIFTSTÄLLEN

- En vakt placeras vid graven: Matteus 27:62–66
- Symboliken i förödelsen och mörkret som täckte den Nya världen vid Jesu död: 3 Nephi 8–10
- Jesus vittnar om sin död och uppståndelse: 3 Nephi 9:14–22
- Jesus beger sig till andevärlden och organiserar sitt verk där: 1 Petrusbrevet 3:18–19; 4:6; Läran och förbunden 138

ÄMNEN FÖR MÖJLIG DISKUSSION

- Hur frälste Jesu Kristi död och uppståndelse oss från ett symboliskt mörker som liknade mörkret som människorna i den Nya världen upplevde?
- Vad gjorde Frälsaren i andevärlden medan hans kropp låg i graven?
- Vilka planer kan vi göra upp för att släktforska och besöka templet?

KRISTI BEGRAVNING, AV CARL BLOCH; *KRISTUS PREDIKAR I ANDEVÄRLDEN*, AV ROBERT T. BARRETT

KONST

- James Tissot, *Vakandet över graven*

MUSIK

- Satser från *The Redeemer* av den sista dagars helige kompositören Robert Cundick
- *Requiem* av den sista dagars helige kompositören Mack Wilberg

Påskdagen

Att studera berättelserna om uppståndelsen i evangelierna, sjunga påskpsalmer i kyrkan och njuta av våra olika påsktraditioner är uppskattade sätt att fira Jesu erövring av döden och den tomma gravens underverk.

President Howard W. Hunter (1907–1995) vittnade: ”Den här vackra och heliga påskhögtiden kommer säkerligen inget ämne att bli föremål för fler predikningar eller lovprisas mer än försoningsoffret och Herren Jesu Kristi bokstavliga uppståndelse. Och så ska det vara under påsken och vid varje annan helg på året, för ingen annan lära inom kristendomen är viktigare för hela människosläktet än läran om Guds Sons uppståndelse. Genom honom kommer alla män, kvinnor och barn att uppstå som någonsin har fötts till – eller kommer att födas – till världen.”[13]

SKRIFTSTÄLLEN

- Kvinnorna och den tomma graven: Markus 16:1–8 eller Matteus 28:1–10; Lukas 24:1–11
- Maria Magdalena, Petrus och den älskade lärjungen vid graven: Lukas 24:12; Johannes 20:1–10
- Maria Magdalena och den uppståndne Herren: Markus 16:9–11 eller Johannes 20:11–18
- Två lärjungar på vägen till Emmaus: Lukas 24:13–35 eller Markus 16:12–13
- Första besöken hos lärjungarna i Jerusalem: Lukas 24:36–48 eller Markus 16:14; Johannes 20:20–25
- Besöket hos Tomas: Johannes 20:26–29
- Evangeliets syfte: Johannes 20:30–31

AKTIVITETER

- Samlas med nära och kära till en familjeandakt och en speciell påskmåltid.
- Be en familjebön och bär vittnesbörd om uppståndelsen.
- Gå till kyrkan och ta del av sakramentet.

KONST

- Minerva Teichert, *Rör mig inte*
- Harry Anderson, *Se på mina händer och mina fötter*

MUSIK

- ”Frälsaren uppstånden är” (*Psalmer*, nr 131)
- ”Han som dog är nu uppstånden” (*Psalmer*, nr 130)
- Del 3 av Händels *Messias*

RABBUNI, AV MICHAEL MALM

SE PÅ MINA HÄNDER OCH MINA FÖTTER, AV HARRY ANDERSON; *UPPSTÅNDELSEN*, AV HARRY ANDERSON

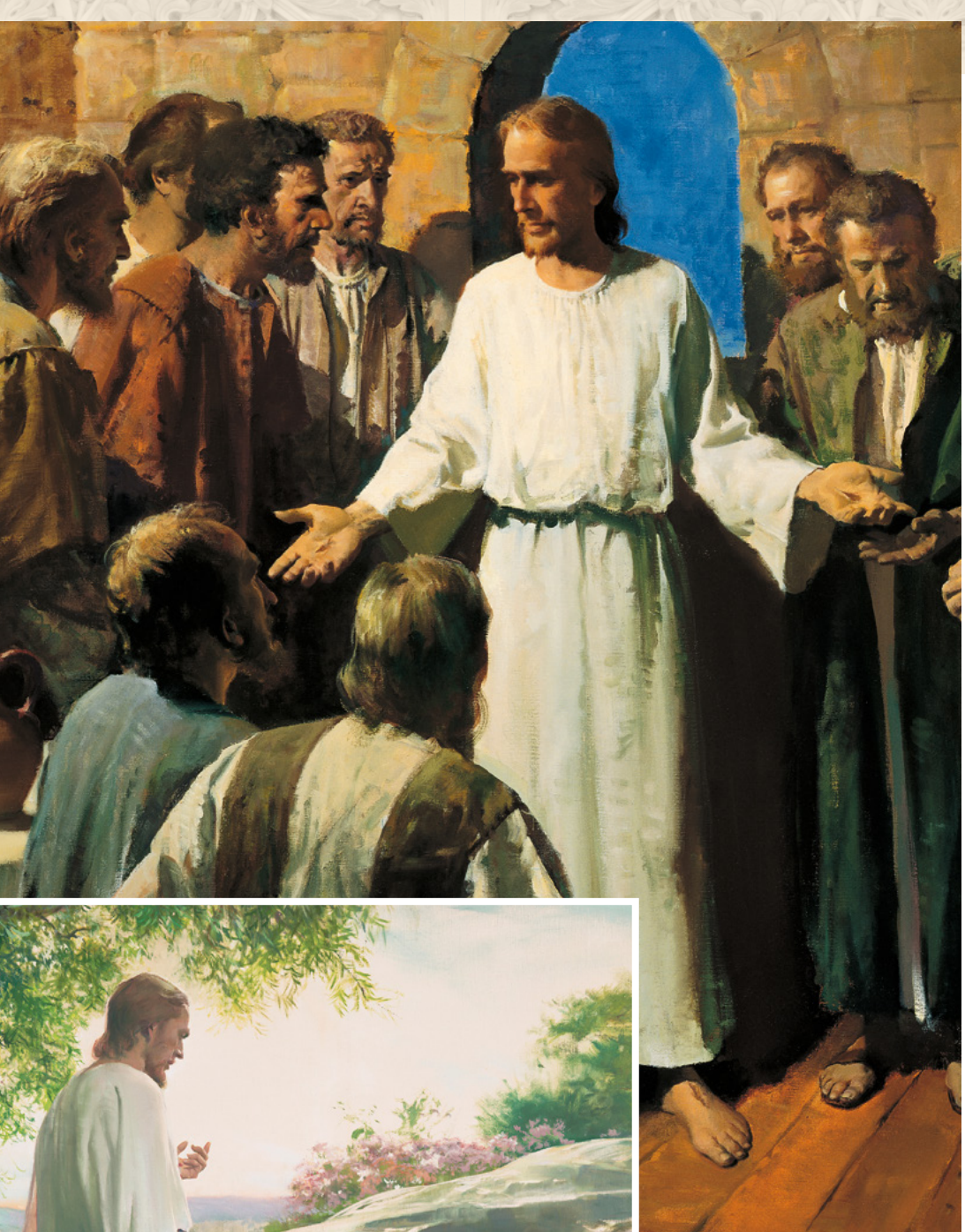

SLUTNOTER

1. Gordon B. Hinckley, ”Den förunderliga och sanna berättelsen om julen”, *Liahona*, dec. 2000, s. 6.
2. Russell M. Nelson, ”This Easter, Find Peace in Jesus Christ”, 28 mars 2021, ChurchofJesusChrist.org/inspiration.
3. För förslag på kronologier, se Evangeliernas samstämmighet i Handledning för skriftstudier; Eric D. Huntsman, *God So Loved the World* (2011), s. 129–133; Eric D. Huntsman och Trevan Hatch, *Greater Love Hath No Man* (2023), s. 267–277.
4. Dieter F. Uchtdorf, ”Lärjungeskapets väg”, *Liahona*, maj 2009, s. 75.
5. Se Huntsman, *God So Loved the World*, s. 13.
6. Neil L. Andersen, ”Komme ditt rike”, *Liahona*, maj 2015, s. 122.
7. Dallin H. Oaks, ”Att förbereda oss för Kristi andra ankomst”, *Liahona*, maj 2004, s. 9, 10.
8. Se Linda K. Burton, ”Jag var främling”, *Liahona*, maj 2016, s. 15.
9. Jeffrey R. Holland, ”Ingen var med honom”, *Liahona*, maj 2009, s. 86.
10. Jeffrey R. Holland, ”Gör detta till minne av mig”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 67.
11. M. Russell Ballard, ”Försoningen och en själs värde”, *Liahona*, maj 2004, s. 85.
12. Gordon B. Hinckley, ”Elias ande”, *Nordstjärnan*, nov. 1996, s. 21.
13. Howard W. Hunter, ”Han är uppstånden”, *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 13.

Vi hoppas att de här förslagen ska hjälpa er använda veckan innan påsk till att fira minnet av Jesu liv, död och uppståndelse. På samma sätt som när vi använder skrifterna, konst och musik innan jul för att kunna ha Kristus i centrum under den högtiden, kan det hjälpa oss att minnas honom och stärka vår tro på honom när vi gör det under påsken. ■

UTBILDNING:
EN ANDLIG STRÄVAN

Kyrkan erbjuder sista dagars heliga över hela världen tillgång till en prisvärd, andligt baserad utbildning på nätet.

President Russell M. Nelson har kallat utbildning ”ett religiöst ansvar”.[1] Men för många är utbildning en knapp resurs som bara är tillgänglig för de smartaste eller de som har störst ekonomiska resurser. Brian K. Ashton, rektor för BYU–Pathway Worldwide, förklarade att i många länder går eleverna miste om framtida utbildningsmöjligheter om de inte visar fallenhet för högskola i unga år.[2]

Men EnglishConnect och BYU–Pathway Worldwide (se sidospalter) ger kyrkans medlemmar och deras familjer och vänner möjlighet att vidareutbilda sig. De här resurserna ger eleverna hopp och är utformade för att hjälpa dem lyckas.

”Vi hjälper vuxna elever, första generationens elever och alla andra som är intresserade av en utbildning till ett rimligt pris på nätet”, säger rektor Ashton. ”För dem som pratar engelska eller vill lära sig engelska ger de här programmen möjlighet att undervisas av den Helige Anden och bli vad Gud vill att de ska vara. Det är ett mäktigt budskap till elever världen över.”

Vår främsta utbildningsbundsförvant

Vår främsta bundsförvant när det gäller högre utbildning är inte hur smarta vi är utan hur flitigt vi söker den Helige Andens hjälp, säger rektor Ashton. ”Lärande är en andlig strävan, och när vi lär genom den Helige Anden får vi hjälp att förstå hur vi ska ta emot uppenbarelse.”

Utbildning handlar inte bara om att ta examen eller kvalificera sig för ett jobb, tillägger rektor Ashton. ”Det är större än så. Det handlar om hur man lever, hur man arbetar under den Helige Andens inflytande och hur man blir som vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus.”

Rektor Ashton säger att när vi gör sådant som inbjuder Anden i våra liv kan den Helige Anden snabba på vår förmåga att lära mer ändamålsenligt och effektivt. Det innebär bland annat att vi håller buden, är flitiga, utövar tro och börjar våra studier med skriftstudier och bön.

”När vi lär genom den Helige Anden”, säger han, ”känner vi den där härliga svällningsrörelsen i vårt bröst [se Alma 32:28]. Det är när man känner igen den känslan som lärande blir roligt! Kyrkans universitetssystem hjälper oss att göra det, och det är tillgängligt för alla som vill undervisas av den Helige Anden.”

Uppenbarelse och lärande

Genom EnglishConnect tog Haustia Rocha Ballam ansvar för sin utbildning när hon stärkte sitt vittnesbörd om evangeliet.

Haustia Rocha Ballam ville lära sig engelska så att hon kunde ta en universitetsexamen genom BYU–Pathway Worldwide. Som ny medlem i kyrkan ville hon också lära sig mer om evangeliet. EnglishConnect gav henne chansen att både och.

ÖVERST: FOTO: EVE TUFT; NEDERST: FOTO: DEREK ISRAELSEN

”Ge inte upp hoppet om dina drömmar”, säger Haustia (till vänster), som tog examen genom BYU–Pathway Worldwide. Fu Pak Wai (till höger) lägger till: ”Vi kan inte se allt som ligger framför oss. Vi går bara framåt ett steg i taget.”

”Jag kunde inte prata engelska”, minns Haustia från Bahia i Brasilien. ”Jag kunde bara säga ’hej’ och ’hur mår du?’”

Haustia säger att hon alltid kommer att minnas sitt första möte med EnglishConnect på plats, då hon undrade om hon någonsin skulle lära sig mer engelska än enkla hälsningar. Det förändrades när en av servicemissionärerna bar sitt vittnesbörd i slutet av mötet.

”Jag förstod ingenting under lektionen, men jag förstod allt han sa eftersom jag kände Anden”, säger hon. ”Det hjälpte mig att inte ge upp. När jag lämnade mötet var jag så glad, fast besluten att lära mig engelska och fortsätta studera med EnglishConnect.”

Med den beslutsamheten – och mycket hårt arbete, bön och tro – övervann Haustia sin blyghet och rädsla. Hon lärde sig evangelieprinciper ”som hjälpte mig ta ansvar för att bli det jag vill bli i framtiden”. Och hon blev ”ledarelev”, fick vänner för livet, hjälpte andra och fick självförtroende.

Efter EnglishConnect fortsatte Haustia till BYU–Pathway Worldwide, där hon slutförde grundläggande kurser (som kallas PathwayConnect) och sedan avlade kandidatexamen på nätet i tillämpad hälsa från Brigham Young University–Idaho. Hon sa att hennes utbildning har öppnat dörrar för många arbetstillfällen. I dag arbetar hon med hälsorelaterad kundtjänst.

”När vi lär oss engelska och samtidigt lär oss om evangeliet hjälper vår himmelske Fader oss genom att ge oss uppenbarelse för att lära”, säger hon. ”Jag sa till nya elever: ’Ge inte upp hoppet om era drömmar. Ta till er den här otroliga möjligheten att studera genom EnglishConnect och BYU–Pathway Worldwide. Det ger er viktiga möjligheter att uppnå era utbildningsmål och andliga mål.’”

Gud ska bereda vägen

För Fu Pak Wai utvecklades en idé till ett företag som svar på en bön.

I många år arbetade Fu Pak Wai med datoranimation i Hongkong. Han tyckte om arbetet, men det tog mycket tid.

”När jag kom hem från jobbet varje kväll”, säger han, ”hade min son redan gått och lagt sig.”

När broder Fu tänkte på sin familj och framtid gick han i en av kyrkans oberoendegrupper: ”Att starta och utveckla mitt företag”. I tolv veckor samtalade gruppmedlemmarna om hur man startar, utvecklar, finansierar och förbättrar ett företag. De pratade också om hur man hittar och behåller kunder.

Beväpnad med ny kunskap fick broder Fu en idé som utvecklades till ett företag som svar på en bön.

På fritiden började broder Fu sälja cykeltillbehör och andrahandscyklar på

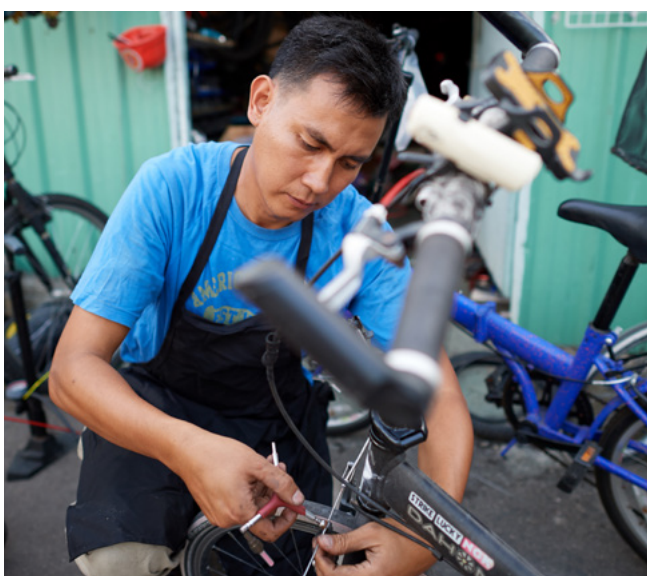

ÖVERST TILL VÄNSTER: FOTON MED TILLSTÅND AV BYU–PATHWAY WORLDWIDE

nätet. Sedan tog han nätkurser för att lära sig hur man reparerar cyklar. Till slut hittade han en liten byggnad att hyra som skulle passa till en cykelaffär.

”Jag hade fortfarande mitt heltidsjobb medan jag sålde cykeltillbehör och lagade cyklar deltid”, säger han. ”Efter att ha gjort det i ett år sa jag upp mig från mitt heltidsjobb.”

Nu har broder Fu mer tid för sin familj.

”Det var ett bönesvar”, säger han. ”Och nu får jag träffa min son på morgonen innan han går till skolan och på eftermiddagen efter skolan. Det är så härligt.”

Att starta ett eget företag har också gett honom mer tid att tjäna i samhället och Guds rike, utföra missionsarbete och hjälpa andra bli oberoende.

”När jag utvecklade mitt företag”, minns broder Fu, ”utvecklade jag också ett starkare vittnesbörd om att hålla sabbatsdagen helig och leva efter tiondelagen. Jag vet inte hur allt kommer att bli. Vi kan inte se allt som ligger framför oss. Vi går bara framåt ett steg i taget, och Gud bereder vägen.” ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Education: A Religious Responsibility” (andakt vid Brigham Young University–Idaho, 26 jan. 2010), byui.edu.
2. Brian K. Ashton, intervju med tidskriften *Liahona*, 29 mars 2022.

ENGLISH*CONNECT*

EnglishConnect hjälper eleverna utveckla färdigheter i engelska i en miljö av gemenskap och tro. Kunskaper i engelska kan öka möjligheterna till tjänande, utbildning och anställning. EnglishConnect 1 och 2 innehåller 25 lektioner med veckovisa sammankomster ledda av lokala medlemmar i kyrkan och erbjuds genom församlingar och stavar som en del av kyrkans oberoendeinitiativ. Eleverna utvecklar grundläggande samtalsfärdigheter på engelska. Studieresurser kan fås till minimal eller ingen kostnad.

EnglishConnect 3 förbereder eleverna för framtida akademiska möjligheter, särskilt BYU–Pathway Worldwide. EnglishConnect 3 är en 14-veckorskurs som innefattar veckovisa sammankomster som hålls av elever på nätet eller i ett lokalt möteshus. Den här kursen till låg kostnad kan upprepas tills eleverna når sina mål eller uppnår de kunskaper i engelska som behövs för att bli antagen till BYU–Pathway Worldwide. För mer information, gå till **englishconnect.org**.

BYU–PATHWAY WORLDWIDE

BYU–Pathway Worldwides uppdrag är att utveckla Jesu Kristi lärjungar som är ledare i sina hem, i kyrkan och i samhället. BYU–Pathway hjälper över 60 000 elever årligen från över 180 länder och ger tillgång till andligt baserade examina, helt på internet, till en betydligt reducerad kostnad.

Eleverna börjar med grundläggande kurser som kallas PathwayConnect, och studerar sedan tre terminer med akademiska kurser och religionskurser på nätet som hjälper dem bygga upp självförtroende och komma närmare Gud. De får också ytterligare stöd när de samlas en gång i veckan, antingen på distans eller i ett lokalt möteshus. De här grundläggande kurserna leder eleverna till yrkesinriktade diplom och examina på nätet som delas ut av BYU–Idaho och Ensign College. Alla elever kan få ett garanterat stipendium.

BYU–Pathway tillhandahåller stöd och resurser skräddarsydda för examenssökande elever på internet. Eleverna måste klara en kunskapsutvärdering i engelska för att kunna skriva in sig i BYU–Pathway, men inga ACT- eller SAT-poäng krävs. För mer information, gå till **byupathway.org**.

Tro på Jesus Kristus

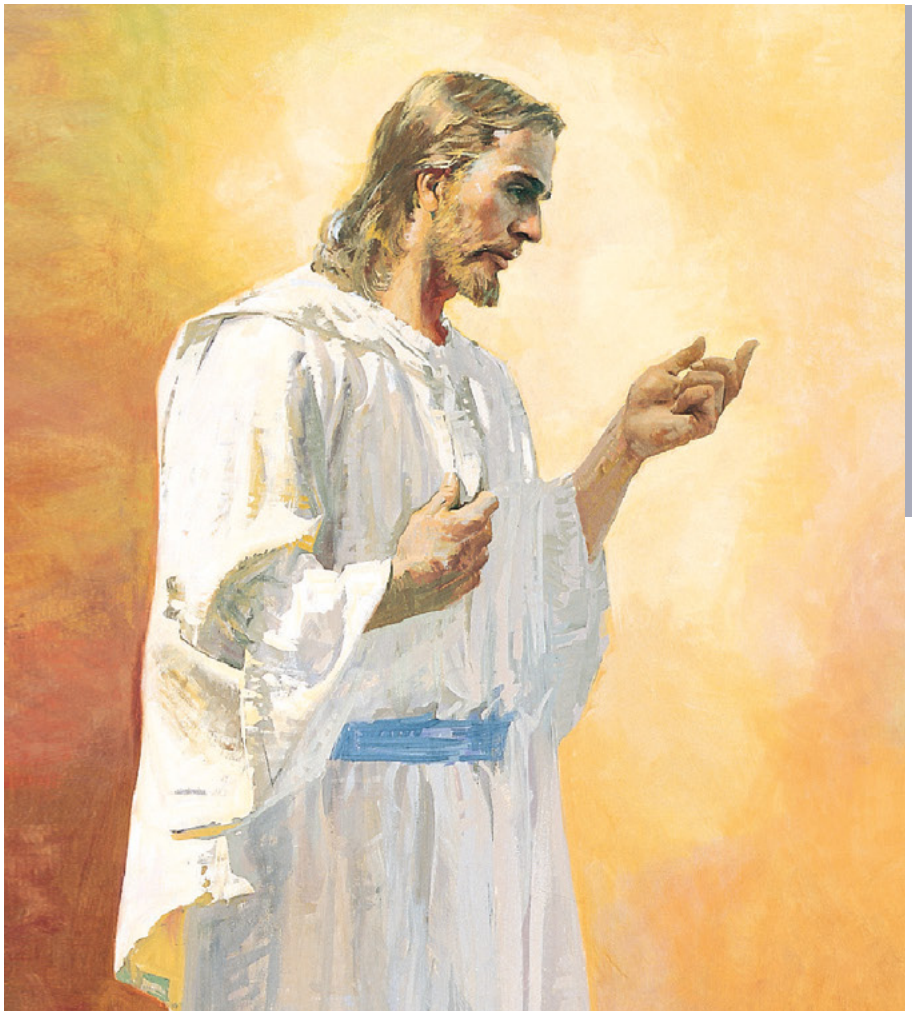

Att ha tro på Jesus Kristus är evangeliets första princip (se Trosartiklarna 1:4). Vår tro hjälper oss göra val som leder oss tillbaka till vår himmelske Fader. Vi kan arbeta på att stärka vår tro under hela livet.

Vad är tro?

Tro är en fast övertygelse eller tillit till något. Att ha tro innefattar att hoppas på och tro på det som är sant, även när vi inte kan se det eller helt förstå det (se Hebreerbrevet 11:1; Alma 32:21).

LÄR DIG MER

Om du har frågor om tro kan du prata med dina stödbröder eller stödsystrar, dina församlings- eller grensledare eller missionärerna. Du kan också hitta lärdomar och andra resurser om tro på JesuKristiKyrka.org eller i appen Evangeliebiblioteket.

JESUS KRISTUS, AV HARRY ANDERSON

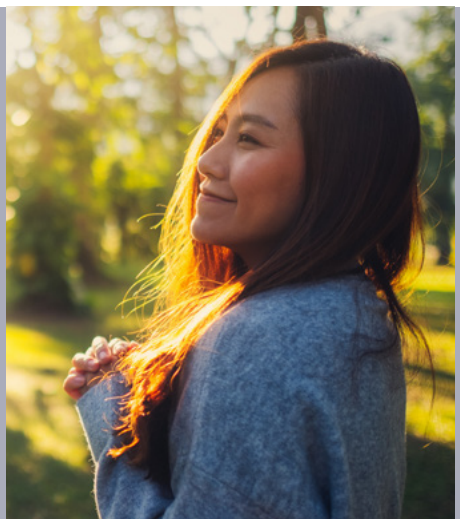

Tro med Jesus Kristus i centrum

För att leda till frälsning måste vår tro ha Jesus Kristus i centrum som vår Frälsare och Återlösare. Att ha tro på Kristus innebär att ha tillit till honom. Det innebär att förtrösta helt på honom – förtrösta på hans makt, intelligens och kärlek. Det innebär också att tro på och följa hans lärdomar.

Att öka vår tro

Tro är en gåva från Gud, men vi måste söka efter den och arbeta på att hålla den stark. Vi kan öka vår tro genom att be och studera skrifterna och nutida profeters lärdomar. Vi stärker också vår tro när vi lever rättfärdigt och håller våra **förbund**.

Att leva genom tro

Tro är mycket mer än en övertygelse. Det innebär bland annat att handla enligt den övertygelsen. Vi visar vår tro genom vårt sätt att leva. Tro på Jesus Kristus motiverar oss att följa hans fullkomliga exempel. Vår tro leder oss till att lyda buden, omvända oss från våra synder och ingå och hålla förbund.

DETALJ FRÅN *KRISTUS OCH DEN RIKE UNGE MANNEN*, AV HEINRICH HOFMANN

UR SKRIFTERNA

Tro kommer av att höra Guds ord (se Romarbrevet 10:17).

Tro utan gärningar är död (se Jakobs brev 2:17–18).

Herren kan göra allt för oss om vi har tro (se 1 Nephi 7:12).

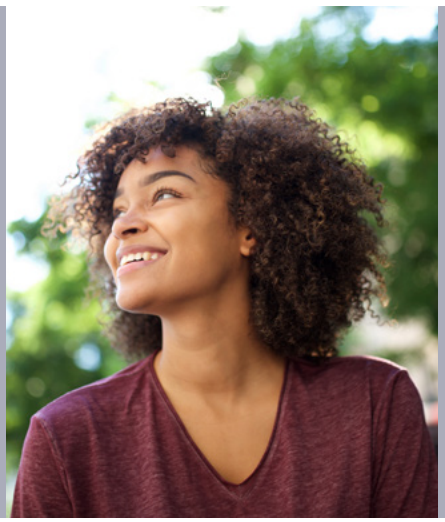

Tro kan leda till underverk

Sann tro medför **underverk**, som kan innefatta syner, drömmar, helande och andra gåvor som kommer från Gud. Skrifterna innehåller många berättelser om personer som tog emot underverk av Herren på grund av sin tro på honom. Se ”Underverk” i Handledning för skriftstudier för några exempel.

Tro kan ge frid

Att ha tro på Gud och hans **frälsningsplan** kan stärka oss under våra prövningar. Tro kan ge oss styrka att sträva framåt och möta våra svårigheter med mod. Även när framtiden verkar osäker kan vår tro på Frälsaren ge oss frid.

Tro på Jesus Kristus leder till frälsning

Att utöva tro på Kristus leder till vår frälsning. Kristus har berett vägen för oss så att vi kan få evigt liv. När vi lever i vår tro på honom kan vi få förlåtelse för våra synder och återvända för att bo hos Gud igen.

ORD ATT MINNAS

Förbund: Ett heligt löfte vi ger till Gud. Vi ingår förbund under förrättningar som dop och tempelbegåvning.

Underverk: En exceptionell händelse orsakad genom Guds makt. Vi ser underverk tack vare vår tro på Herren.

Frälsningsplanen: Guds plan för att hjälpa sina barn övervinna synd och död så att de kan återvända till honom. Tro på Jesus Kristus är viktig i den här planen, för det är endast genom hans försoning som vi kan bli frälsta.

FOTO MED TILLSTÅND AV FÖRFATTAREN

Tro till att möta det osäkra

Yih Chwin Koay, Singapore

I mörka stunder när vår nyfödda dotter låg på sjukhuset vände jag mig till Gud. Den upplevelsen lärde mig att vår himmelske Fader och hans Son är fullt medvetna om oss och våra prövningar.

Läs mer här

Min ångest vändes till tacksamhet

Bobby Marion, Pennsylvania, USA

I desperation och djup ångest ropade jag till Herren. I sin barmhärtighet svarade han.

I september 2021 dog vår yngste son Joey efter att ha levt i bara två månader. Trots böner, fasta, prästadömsvälsignelser och de monumentala ansträngningarna från några av världens bästa läkare, tillät lille Joeys kropp honom inte att leva.

Under Joeys sista ögonblick i livet höll min fru och jag honom. När jag såg honom ta sitt sista andetag brast allt inom mig. I desperation och djup ångest ropade jag till Herren. I sin barmhärtighet svarade han.

Genast ersattes min ångest med en intensiv känsla av tacksamhet som är svår för mig att beskriva med ord. Jag kände mig överväldigad av tacksamhet att Herren hade gett mig en underbar hustru, fyra vackra barn och förbund som band dem till mig för evigt. Jag kände mig som Alma den yngre när han upplevde en glädje lika intensiv som smärtan han tidigare hade känt (se Alma 36:20).

Medan jag värmdes av tacksamhet mot Herren fick jag ett djupt andligt intryck. Ångesten jag kände över min sons död hjälpte mig uppskatta den vånda som min himmelske Fader måste ha känt när hans Son dog för mig, och för resten av Guds barn, för två tusen år sedan. Tack vare att Jesus Kristus dog för oss vet jag att jag får träffa min son igen.

På ett litet sätt förstod jag bättre det offer som vår himmelske Fader och hans Son hade gjort. Återigen kände jag mig tacksam för Guds djupa kärlek.

Under tiden som gått sedan vår sons död har jag ofta begrundat vad jag kände den dagen. Ångesten, tacksamheten och de mäktiga andliga intrycken har förändrat mig för evigt. Jag kan verkligen vittna om att livets prövningar ger oss erfarenhet och är till nytta för oss (se Läran och förbunden 122:7) om vi låter Herren engagera sig i våra liv och håller fast vid vår tro på Frälsaren och hans försoning. ■

FOTO MED TILLSTÅND AV FÖRFATTAREN

Angelas små solrosor

Lauren Peterson Bird, Pennsylvania, USA

Jag är tacksam för den Helige Andens viskningar, som lärde mig att Gud är medveten om sina barn.

En lördagskväll 2009 satt min missionskamrat syster Alison Vevea och jag i ett kapell och tittade på Hjälpföreningens möte. Jag tänkte på Angela, en kvinna som vi hjälpte att förbereda sig för dopet.

Två år tidigare hade Angelas son dödats. Angela var för närvarande arbetslös och fastän hon var ivrig att döpas kände hon sig ofta ensam och deprimerad. Den kvällen före utsändningen hade syster Vevea och jag bett om inspiration för att få veta hur vi kunde hjälpa Angela.

När president Henry B. Eyring talade kände jag mig manad att ge något till Angela. Men vad? Då sa Anden till mig: ”Angela behöver blommor.” Nästan omedelbart berättade president Eyring om en kvinna som kände sig manad att ta med sig tulpaner till en hjälpföreningssyster.[1] Hans berättelse bekräftade för mig att Angela av någon anledning behövde blommor.

När utsändningen var över berättade jag för min kamrat vad Anden hade viskat till mig. Utan att tveka körde vi till närmaste mataffär. När jag tittade på butikens magra blomsterurval plockade jag upp en bukett prästkragar.

”Jag vet inte”, sa syster Vevea. ”Vad tror du om solrosorna?”

Jag påpekade att de var dyrare, men min kamrat insisterade. ”Jag känner verkligen att vi borde ta solrosorna”, sa hon.

Några minuter senare stod vi på Angelas veranda med solrosor i handen. Jag minns inte vad vi sa när dörren öppnades. Jag minns bara Angelas tårar.

Angela förklarade att hon kallar vart och ett av sina barn för sina ”små solrosor”. När hon besöker sin sons grav lägger hon solrosor på hans gravsten. Men dagen innan hade hon gått dit tomhänt. Trots allt sökande hade hon inte kunnat hitta solrosor någonstans. Med hjälp av vår gåva planerade hon att återvända till kyrkogården nästa dag för att fortsätta med sin tradition.

Den kvällen hade Anden arbetat genom president Eyring, min kamrat och mig för att framföra ett kärleksbudskap till Angela från hennes himmelske Fader. Jag är tacksam för den Helige Andens viskningar. De lärde mig tidigt under min mission att Gud är medveten om sina barn och att han alltid är redo att hjälpa oss utföra hans verk. ■

SLUTNOT

1. Se Henry B. Eyring, ”Hjälpföreningens bestående arv”, *Liahona*, nov. 2009, s. 124.

ILLUSTRATION: DILLEEN MARSH

Varför indexerade jag de svåraste namnen?

Meyker Widmen Mayta Perch, Tacna, Peru

Jag började gråta när jag förstod den eviga betydelsen av arbetet jag utförde.

Efter generalkonferensen för några år sedan kände min fru Yenifer och jag att vi behövde göra några förändringar i vårt lärjungeskap. Vi kände oss manade att göra mer än vad vi gjorde. Vi behövde inte bara olja i våra lampor – vi behövde *mer* olja.

Ett av målen jag satte upp för mig själv var att tjäna mer. Jag bestämde mig för att släktforska, bland annat genom att indexera.

När jag började lärde jag mig snabbt att de äldsta uppteckningsgarna, som är svårast att läsa och förstå, är de som är svårast att indexera. Men jag tycker om utmaningar så jag bestämde mig för att börja med gamla uppteckningsgarna.

Men det tog inte lång tid innan jag undrade varför jag indexerade svåra uppteckningsgarna när jag kunde indexera fler buntar med namn om jag indexerade nyare uppteckningsgarna som var lättare att läsa. När jag försökte läsa och förstå några svåra vigseluppteckningsgarna fick jag huvudvärk.

”Varför håller jag på med de svåraste uppteckningsgarna?” frågade jag mig själv.

Nästan omedelbart kände jag en mjuk röst säga: ”Tack.”

Några sekunder senare ringde Yenifer mig på mobilen för att se hur det gick för mig att indexera.

”Vad indexerar du nu?” frågade hon.

”Jag håller på med de äldsta uppteckningsgarna”, svarade jag.

”Du vet att de är de svåraste”, sa hon. ”Varför håller du på med dem?”

I det ögonblicket upplevde jag återigen en känsla av tacksamhet. De personer vars namn jag indexerade hade väntat i över tusen år på att deras tempelarbete skulle utföras. Precis som jag är glad för att jag har tagit emot mina frälsande förrättningar i templet, vill de också vara glada genom att ta emot sina. Att indexera namn gör det möjligt eftersom det hjälper andra att söka efter sina förfäder på nätet. Indexering är ett första steg i att förbereda namn för templet.

Jag började gråta när jag förstod den eviga betydelsen av arbetet jag utförde. Många har väntat länge på templets välsignelser. Jag vet att vi behöver hjälpa dem hur svårt arbetet än är. ■

FOTO MED TILLSTÅND AV FÖRFATTAREN

Vår goda granne

Grant P. Taylor, Utah, USA

Dagen när jag behövde hjälp lyssnade äldste Russell M. Nelson på en maning och kom till min hjälp.

När min familj och jag flyttade in hos min svärmor Effie Dean Rich, som hade blivit änka, var en av våra grannar äldste Russell M. Nelson som hade kallats till de tolv apostlarnas kvorum några år tidigare.

Under tiden vi var grannar tyckte vi om att hjälpa äldste Nelson och hans första fru Dantzel med deras projekt, och de hjälpte oss gärna med våra. Det innebar bland annat att förvandla en ravin på vår bakgård till ett attraktivt område med stödmurar, korsande gångvägar, trappor och växtlighet. När äldste Nelson var borta på uppdrag i kyrkan hjälpte vi syster Nelson med allt hon behövde hjälp med.

ILLUSTRATION: DILLEEN MARSH

När vi var klara med ravinprojektet bad min brorson och hans brud att få hålla sin bröllopsmottagning i ravinen och trädgården. De planerade att komma och hjälpa till med den sista upprensningen innan dess.

Men tiden bara försvann. De var upptagna och kunde inte komma. Dagen för deras öppet hus vaknade jag klockan sex på morgonen och kände mig grinig. Jag klev upp, tog min hink och häcksax och gick de 58 trappstegen ner till ravinen. Medan jag arbetade mig uppför trapporna och trimmade murgrönan blev jag allt lugnare. Omkring åtta på morgonen hörde jag en gräsklippare i trädgården. Jag tog en paus för att se vad som hände.

När jag kom fram till trädgården hade äldste Nelson klippt färdigt sin gräsmatta och klippte nu min.

”Du behöver inte göra det där”, sa jag.

”Jo, Grant”, svarade han, ”jag behöver göra det här för dig i dag.”

Äldste Nelson visste hur man hör vår himmelske Fader. Den dagen visste Gud att jag behövde lite hjälp.

Den upplevelsen förändrade mig. Efter det, när min fru och jag bad varje dag, började vi be om att bli medvetna om dem som fanns omkring oss som behövde vår hjälp.

Många år tidigare, under en annan årstid, gick min svärfar John P. Rich ut för att skotta bort snön från sin trottoar. Men äldste Nelson hade redan gjort det. John gick tillbaka in och skrev den här dikten:

Jag har sett predikningar i sten
och predikningar i blommor,
predikningar som tar minuter,
predikningar som tar timmar.

Men nu såg jag en predikan
ges genom arbete
som visade mig fullkomligt
hur man kan vara en god granne.

Vi är än i dag tacksamma för vår goda granne. ■

HUR KAN JAG TRO PÅ DET JAG ALDRIG HAR SETT?

Även när evangeliet verkar ogripbart kan vi välja att ha tro ändå.

Chakell Wardleigh Herbert
Kyrkans tidskrifter

"Jag förstår bara inte hur man kan tro på det man aldrig har sett. Jag vet inte hur jag ska kunna ha en sådan tro."

Det min bror sa gjorde starkt intryck på mig. Vi har en bra relation och han anförtrodde sig till mig om några utmaningar han hade. Han hade inte varit aktiv i kyrkan på flera år, så jag berättade om min önskan att han skulle tro på något – vad som helst, egentligen – om en kärleksfull himmelsk Fader och ett högre syfte med jordelivet.

Men hans ord fick mig att fundera: Varför *tror* jag på Kristus och allt om evangeliet när så mycket är ogripbart?

Tro är den största kraften

President Russell M. Nelson fortsätter att uppmana oss att fördjupa vår tro, så att vi kan stå emot motståndarens angrepp under de kommande dagarna. Jag tycker att det är betydelsefullt att han kan välja att undervisa oss om vad som helst som rör evangeliet, men han undervisar ständigt om den mest grundläggande byggstenen i evangeliet – tro – genom att uppmuntra oss att stärka vår andliga grund,[1] bibehålla ett andligt momentum,[2] och utöva tro som förflyttar berg.[3]

Tro är det allsmäktiga svaret på frågor om evangeliet. Enligt Alma är en önskan att tro (se Alma 32:27) den enkla början på hela Jesu Kristi evangelium, men tro kan bli "den *största kraft* som är tillgänglig för oss i det här livet"[4] för att finna svar och hålla fast vid hoppet.

Sedd eller osedd är tro ett val

När jag studerade Gamla testamentet förra året insåg jag en del om att behålla tron. Jag läste om de israeliter som Gud befriade från träldom i Egypten, och jag undrade hur det skulle kännas att bevittna de uppenbara, nästan otroliga, underverk de såg under sin livstid.

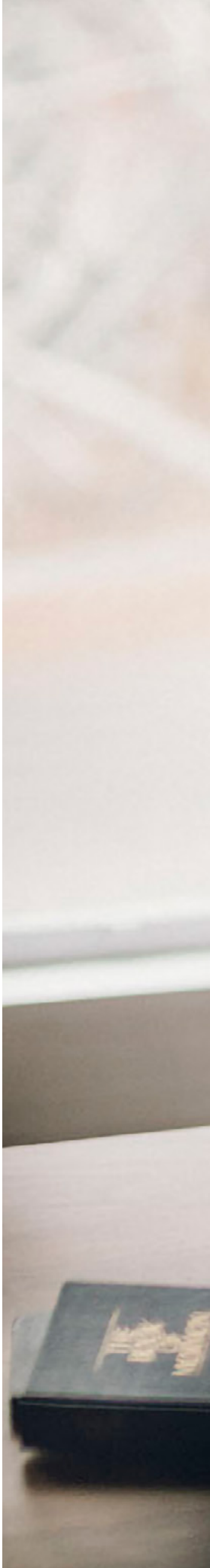

Men jag blev frustrerad när jag såg deras tro pendla fram och tillbaka – de bevittnade underverk och prisade Gud, och sedan förlorade de tron och knotade mot honom när de stod inför prövningar eller besvär. Herren befriade dem från Egypten, delade Röda havet så att de kunde gå igenom på torr mark och lät ”bröd från himlen” (2 Moseboken 16:4) regna från himlen (som brödälskare kan jag knappt föreställa mig det!) och trots allt detta sa Israels barn trolöst: ”Varför har ni fört oss upp ur Egypten så att vi måste dö i öknen?” (4 Moseboken 21:5).

Först blev jag förskräckt över deras reaktioner. Hur kunde de tvivla på Gud och vara så otacksamma efter allt han så tydligt hade gjort för dem?

”Om jag hade bevittnat sådana underverk skulle jag aldrig tvivla på min tro eller ifrågasätta min himmelske Fader igen!” trodde jag. Men när jag funderade djupare insåg jag att jag också har gjort mig skyldig till samma ytliga tro.

När jag ställs inför utmaningar ifrågasätter jag ibland om min himmelske Fader verkligen är med mig, även om han har gjort sin närvaro känd otaliga gånger tidigare. Jag minns stunder när jag har haft frågor om evangeliet eller tillfällen när jag känt mig bortglömd eftersom min lydnad inte förhindrade orättvisor eller medförde underverk så snabbt som jag ville.

Men jag har lärt mig att nyckeln till att behålla min tro i dessa tvivlande stunder inte är att vänta på att brödet ska falla från himlen; det är helt enkelt att välja:

Välja att tro.

Välja att tro

Världen skulle uppmuntra oss att hitta bekräftelse eller rättfärdiggörelse för våra tvivel eller frågor genom att göra en snabb googlesökning eller genom bekanta. Men att utöva tro och inbjuda Anden att vägleda oss är det enda sättet att finna rena, absoluta sanningar.

När jag ställs inför valet att tro eller inte, söker jag Anden även när det är svårt. Jag minns stunderna när jag har känt den Helige Anden viska sanningen till mitt innersta. Jag begrundar vad min själ *vet* är sant. Jag tänker på när jag har känt min himmelske Faders fullkomliga kärlek. Och jag fokuserar på den vardagliga barmhärtighet och de underverk jag har sett i mitt liv, som förmågan att känna frid mitt i svårigheter eller glädjen av omvändelse genom Kristus.

Jag *vet* att Jesu Kristi evangelium är sant eftersom Anden *alltid* uppenbarar den sanningen för mig när jag gör valet att söka honom i stället för att söka efter svar någon annanstans – när jag önskar och *väljer* att tro.

Visst, det skulle vara lätt att ha tro på vår himmelske Fader efter att ha bevittnat underverk, men underverk skapar inte tro – att utöva tro är det som inbjuder till underverk (se Matteus 17:20). Tro handlar inte om att se och sedan tro – det handlar om att välja att tro innan man helt förstår, söka efter sanningar med hjärtat och ge näring åt trosuppfattningar med rättfärdighet (se Alma 32:40–43).

Underverk skapar inte tro – att utöva tro är det som inbjuder till underverk.

Vi välsignas när vi tror

När jag tänkte på samtalet med min bror visste jag inte om något jag kunde säga skulle övertyga honom om de sanningar som är så dyrbara för mig. Men plötsligt påmindes jag om berättelsen om aposteln Tomas. Så jag återgav den för honom.

Tomas var trofast mot Frälsaren under sin verksamhet men kunde inte tro att hans Mästare hade uppstått igen förrän han såg honom ansikte mot ansikte. När han kände avtrycken efter spikarna i hans händer, trodde han slutligen, och Frälsaren sa till honom: ”Du tror därför att du har sett mig. *Saliga är de som inte har sett men ändå tror*” (Johannes 20:29, betoning tillagd).

Och sedan bar jag mitt vittnesbörd: ”Jag har övervunnit för många utmaningar i mitt liv för att inte tro på en himmelsk Fader som älskar mig och en Frälsare som har hjälpt mig finna glädje och frid genom allt. Jag kanske inte ser dem personligen, men jag ser dem genom så många exempel på godhet i världen. Livet är svårt, men tro på dem påminner mig om vem jag är och vad mitt syfte är, och jag minns välsignelserna de har lovat mig. Varje gång jag väljer att ha tro känner jag i mitt hjärta att de är med mig och att evangeliet är sant.”

Vi avslutade vårt samtal med goda känslor. Jag vet inte om han kommer att välja att komma tillbaka till evangeliet snart, men jag inbjöd honom att helt enkelt börja med en önskan att tro.

Den här världen gör det inte lätt att alltid ha tro. Faktum är att ibland kan det kännas som om våra ansträngningar att vara trofasta är förgäves när vi ställs inför utmaningar eller när det känns som om himlarna är stängda för oss. Men att växa och bevara vår tro är en förädlingsprocess som kräver hopp i Frälsaren, tillit till vår himmelske Fader och handling från vår sida. Och att fortsätta välja tro kan ge det resultat som beskrivs av äldste L. Whitney Clayton, då medlem i presidentskapet för de sjuttios kvorum: ”Med tiden ser du att du fattade det bästa möjliga beslutet. Ditt modiga beslut att tro på honom kommer att välsigna dig övermåttan och för alltid.”[5]

När jag väljer att tro, särskilt när jag förståeligt nog kunde välja att inte göra det, *får* jag välsignelser, jag upplever underverk och känner en djupt rotad glädje som Frälsaren och profeten har lovat. Och ibland, trots de utmaningar jag möter och obesvarade frågor jag kan ha, är det största underverket i mitt liv att när jag väljer tro på Jesus Kristus så *ser* jag honom. Jag ser hans hand, hans kraft och hans ljus i mitt liv.

Jag vet att du kan göra det också. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, ”Templet och din andliga grund”, *Liahona*, nov. 2021, s. 93–96.
2. Se Russell M. Nelson, ”Styrkan i andligt momentum”, *Liahona*, maj 2022, s. 97–100.
3. Se Russell M. Nelson, ”Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg”, *Liahona*, maj 2021, s. 101–104.
4. Russell M Nelson, ”Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg”, s. 104; betoning som i originalet.
5. L. Whitney Clayton, ”Välj att tro”, *Liahona*, maj 2015, s. 39.

ILLUSTRATIONER: EMILY JONES

Sociala medier:

Vad delar du med dig av?

Vi kan använda sociala medier som ett fönster för att låta andra se den glädje som kommer av evangeliet.

Alexandra Virreyra

Vad delar du på sociala medier? Berättar du om vad som ger dig glädje? Gör du inlägg om ditt liv? Vill du ha gillamarkeringar och beröm? Viktigast av allt, gör du inlägg om Jesu Kristi evangelium?

Att berätta om evangeliet på min mission var en så givande upplevelse för mig att jag ville fortsätta göra det när jag kom hem till Peru. Men jag insåg snart att jag inte hade tiden jag behövde för att nå alla människor jag ville, som jag hade på min mission.

Så jag vände mig till sociala medier.

Jag skapade en blogg för att berätta för andra om mina missionsupplevelser, tankar från mina veckovisa studier av *Kom och följ mig* och andra evangelierelaterade insikter. Och när jag delade min blogg började jag få fina meddelanden från vänner som tackade mig för det jag hade delat. Det förväntade jag mig inte! Sedan tänkte jag: ”Varför kan jag inte göra mer på sociala medier?” Och det var så min väg till att skapa en plattform för att dela evangeliet på Instagram och YouTube började.

Hemligheten bakom missionsarbete på sociala medier

Att berätta om din tro på sociala medier behöver inte vara komplicerat, men ibland kanske vi är rädda för att berätta om det eftersom sociala medier kan vara fyllda av fördömande, världsliga idéer och ytliga inlägg. Ibland känns det som den minst troliga platsen att dela med oss av vår tro på. Men sanningen är den att det är *just* för att sociala medier är fyllda av så många påhitt och lögner som vi behöver dela med oss av den glädje och frid och sanning vi får som Jesu Kristi lärjungar.

Jag får ofta frågan: ”Ale, vad motiverar dig att dela med dig av evangeliet via sociala medier? Vad är hemligheten bakom att berätta om det så naturligt och relatera det till vardagslivet?” Och mitt svar är alltid detsamma: ”Det finns ingen hemlighet! Nyckeln är att leva efter evangeliet och göra det till en del av mitt dagliga liv.”

Ju mer jag strävar efter att leva efter evangeliet och fördjupa min tro, desto större är min önskan att dela med mig av det till andra. Min motivation att ägna så mycket tid åt att bära mitt vittnesbörd för andra kommer från de andliga upplevelserna jag har med min himmelske Fader.

Genom mina upplevelser har jag lärt mig att det kan vara lika lätt att berätta om evangeliet som att berätta om våra dagliga upplevelser av att vara en del av Frälsarens fålla. Jag vet inte alltid om jag påverkar någon med det jag berättar, men jag vet att ”med små och enkla medel uträttas mycket stort” (Alma 37:6).

ILLUSTRATIONER: DAVID GREEN

Frälsarens inbjudan att dela med oss av vår tro

Det finns människor i världen som söker efter påminnelser om vilka de är och varför de ska fortsätta framåt med hopp. Och vem kan berätta om de här sanningarna bättre än vi? Som Kristi efterföljare känner vi till Guds löften och den underbara plan han har förberett för sina barn. Kom ihåg att vissa ”endast hålls borta från sanningen för att de inte vet var de ska finna den” (Läran och förbunden 123:12) – och vi kan hjälpa dem hitta den.

Som äldste Dieter F. Uchtdorf i de tolv apostlarnas kvorum har sagt:

”Dela dina upplevelser öga mot öga, på sociala medier, i grupper, överallt.

Något av det sista Jesus sa till sina lärjungar var att de skulle gå ut i världen och berätta om den uppståndne Kristus. I dag tackar vi också glatt ja till detta stora uppdrag.”[1]

Att vara Jesu Kristi lärjungar bör omfatta vårt beteende, inte bara i verkliga livet utan också på sociala medier. När vi höjer vår röst för att förkunna evangeliets sanningar kan vi uppfylla det stora ansvar som Jesus Kristus har anförtrott oss.

Låt oss visa världen hur vi tar oss tid för Herren varje dag, hur vi möter våra svårigheter och sorger och hur vi finner frid. Jag vet att när vi delar med oss av det som betyder något, kommer vi att vara stora redskap i Guds händer till att samla in Israel.

Vår himmelske Fader behöver oss. Låt oss sluta gömma oss bakom våra skärmar och i stället använda dem för att få kontakt med andra. Låt oss vara en del av hans verk och göra inlägg, inte om vad utan om *vem* som ger oss glädje – vår Frälsare Jesus Kristus. ■

Författaren bor i Lima, Peru.

SLUTNOT

1. Dieter F. Uchtdorf, ”Ditt stora äventyr”, *Liahona*, nov. 2019, s. 88.

TILL FÖRÄLDRAR

Förberedelse och utveckling

Kära föräldrar!

Månadens nummer kan hjälpa er inleda samtal med era barn om hur förberedelse hjälper vår utveckling mot evig frälsning. Förslagen nedan handlar om ämnen som att förbereda sig för evigheten, den Helige Andens roll i timlig och andlig utbildning och hur man kan göra veckan före påsk mer meningsfull.

SAMTAL OM EVANGELIET

Förberedelse för evigheten

Läs president Nelsons artikel ”Jesus Kristus är vår Frälsare” på sidan 4. Finns det släktingar som ni ser fram emot att träffa igen i nästa liv? Vilka förrättningar skulle hjälpa er familj att vara tillsammans för evigt? Fråga: ”Fattar vi beslut för nuet eller för evigheten?”

Sätt Kristus i centrum för påsken

Använd förslagen i artikeln ”Att göra påsken till en tid då du minns Frälsaren” på sidan 8, samla familjen och samtala om vad ni kan göra för att minnas Frälsaren mer under påskfirandet. Vilka av skriftställena, psalmerna eller konstverken vill er familj lära sig mer om?

Utveckling genom lärande

Gå igenom ”Utbildning: En andlig strävan” på sidan 18. Hur har er familj välsignats när ni har sökt den Helige Anden för att hjälpa er i er utbildning? Finns det sätt för er att inbjuda den Helige Anden att vara en större del av ert lärande, även i fråga om världslig utbildning? Hur kan ni och er familj hjälpa varandra att få mer utbildning? Skulle ett av kyrkans utbildningsprogram passa någon i er familj?

KOM OCH FÖLJ MIG FAMILJEKUL

Uppenbarelsens sinne

Matteus 16

Petrus såg och hörde Frälsarens undervisning. Men han fick sitt vittnesbörd om Kristus genom uppenbarelse snarare än genom sina fysiska sinnen – sitt ”kött och blod” (se Matteus 16:13–17).

Samla ihop några föremål (se förslag nedan). Turas om att ha ögonbindel. Låt varje person använda sina övriga fyra sinnen för att gissa vad föremålet är.

Förslag:

- lukta på en blomma
- smaka på en godsak
- lyssna på en sång
- rör vid en mjuk tröja.

Diskussion: Läs Läran och förbunden 6:14–15 och 8:2–3. Hur kan vi lära oss sanning genom uppenbarelsens andliga sinne snarare än att bara förlita oss på våra fysiska sinnen? Tänk på att alla får ett vittnesbörd genom den Helige Anden men att sättet som vissa känner det inflytandet skiljer sig från hur andra känner det. Hur kan personlig uppenbarelse genom den Helige Anden fördjupa våra vittnesbörd om Kristus?

Insänt av Mitzi Schoneman

FRÅN TIDSKRIFTEN *VÄGLEDNING FÖR DE UNGA*

En välsignad framtid

President Nelson berättar för ungdomarna hur Frälsaren välsignar deras framtid här och gör deras eviga framtid möjlig.

Ett bättre sätt att lära

Den Helige Anden har en uppgift i allt vi lär oss under hela livet.

Hjälp när du känner dig svag

Ta reda på hur Jesus Kristus kan stärka oss i vår svaghet.

FRÅN TIDSKRIFTEN *VÄNNEN*

Fira påsken

Läs ett påskbudskap från president Nelson och hitta berättelser och aktiviteter för att undervisa era barn om Jesu Kristi uppståndelse.

Aktiviteter för *Kom och följ mig*

Hitta veckoaktiviteter som bidrar till att göra skriftstudierna med familjen roliga.

Varför är det viktigt att lära?

Läs äldste Bednars svar på den frågan och hjälp ert barn lära sig varför utbildning är viktigt.

Min förbundsstig

Använd den här sidan för att undervisa barn om en välsignelse på förbundsstigen som kan hjälpa dem återvända för att bo hos sin himmelske Fader en dag.

Tjäna med ett undergivet hjärta

När vi utvecklar större undergivenhet och villighet att göra uppoffringar förbättras vår förmåga att tjäna som Frälsaren gjorde.

Vi kan bli mer som Frälsaren när vi lär oss att tjäna som han gjorde. Med hjälp av Kristi och hans lärjungars exempel i Nya testamentet lär vi oss hur vi utvecklar kristuslika egenskaper som kan hjälpa oss i våra ansträngningar att tjäna som Frälsaren.

KRISTI KORSFÄSTELSE, MED TILLSTÅND AV KYRKANS HISTORISKA MUSEUM

Jesus Kristus: Vårt exempel på uppoffring och undergivenhet

Under hela sitt liv var Jesus Kristus villig att offra bekvämligheter för att tjäna andra. Ingenstans var detta tydligare än i Getsemane och under händelserna som ledde fram till hans offer på korset. Frälsaren underkastade sig sin Faders vilja. Han var villig att offra sig själv för andra, bland annat för brottslingen bredvid honom, de grymma soldaterna och folket som hade förkastat honom (se Lukas 23:34, 39–43).

Uppoffringar och undergivenhet i tjänande

Att lära sig överlämna hjärtat åt Gud är en viktig del av tjänande eftersom det är en nödvändig del i att bli som han. Det hjälper oss inte bara att nå vår fulla potential, det gör oss mer kapabla att välsigna andra.

”Då vi överlämnar vårt hjärta till Gud tar vi sista steget i vår andliga utveckling”, lärde äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum. ”Först då börjar vi verkligen bli användbara för Gud! Hur kan vi uppriktigt be om att få bli ett redskap i hans händer om redskapet försöker stå för instruktionerna?”[1]

Är vi villiga att ta på oss uppdrag eller följa maningar att tjäna, även när det är obekvämt? Är vi villiga att underkasta oss Guds vilja och offra vår tid och våra talanger för att välsigna andra som behöver oss, även om de tidigare har felat mot oss? Om vi svarar som Frälsaren gjorde, med uppoffringar och undergivenhet, är inget vi ombes att göra omöjligt (se Markus 14:36; Johannes 19:30).

SLUTNOTER

1. Se Neal A. Maxwell, ”Villiga att underkasta sig”, *Nordstjärnan*, rapport från den 155:e årliga generalkonferensen 1985, s. 64.
2. Se Neal A. Maxwell, ”Uppgå i Faderns vilja”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 24.
3. Russell M. Nelson, ”Låt Gud råda”, *Liahona*, nov. 2020, s. 94.
4. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson* (2014), s. 52–53.

Att utveckla ett undergivet hjärta

När vi lär känna Frälsaren vet vi bättre vad vi bör göra för att tjäna i hans ställe. Hur kan vi utveckla den kristuslika egenskapen undergivenhet?

1. Vi kan minnas allt som Gud har gjort för oss. Och vi kan minnas att eftersom Gud har gett oss allt vi har är underkastelse till hans vilja det enda vi verkligen kan ge honom.[2]
2. Vi kan fasta och be om ett undergivet hjärta (se Alma 13:28; Helaman 3:35).
3. När vi känner den Helige Andens maningar kan vi bestämma oss för att underkasta oss och följa dem ihärdigare (se Mosiah 3:19).
4. Vi kan uppriktigt rannsaka våra liv och acceptera Andens tillrättavisning. Fundera på följande frågor av president Russell M. Nelson:
   a. ”Är *du* villig att låta Gud vara det viktigaste inflytandet i ditt liv?”
   b. ”Vill du låta hans röst få prioritet över alla andra?”
   c. ”Är du *villig* att låta det som han vill att du ska göra få företräde framför alla andra ambitioner?”
   d. ”Är du *villig* att låta din vilja införlivas i hans?”[3]
5. Bestäm dig och gör upp planer för att ta bort allt i ditt liv som har fått komma före Guds vilja. När vi gör uppoffringar för honom blir vi välsignade.[4]

UPPTÄCK MER

Äldste Neal A. Maxwell undervisade ofta och vackert om hur vi blir mer undergivna. Se följande:

- ”Villig att underkasta sig”, *Nordstjärnan*, Rapport från den 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga 1985, s. 63–66.
- ”Ty jag skall leda eder”, *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 7.
- ”Uppgå i Faderns vilja”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 23–24.

Titta på den här videon om Frälsarens exempel på att underkasta sig sin Faders vilja: ”Frälsaren lider i Getsemane” (JesuKristiKyrka.org).

ÅTERSTÄLLA VÅRA ANDLIGA KRETSBRYTARE

I februari 2021 var det mycket låga temperaturer i Texas. Kylan påverkade miljontals människor och ledde till trasiga rör, elavbrott och lägre temperaturer inomhus. Min dotters familj, liksom så många andra, hade ingen ström överhuvudtaget. Hon svepte in sina små barn i jackor och filtar så att de skulle hålla sig varma.

VÄRLDENS LJUS, AV BRENT BORUP

Äldste Sean Douglas
i de sjuttios kvorum

Tro på Jesus Kristus ger oss kraft och styrka.

Efter flera dagar under extremt kalla omständigheter upptäckte min dotter att det lyste i en grannlägenhet. Hon var tacksam över att få veta att elen hade kommit tillbaka. Men hon blev chockad när hon upptäckte att den faktiskt hade kommit tillbaka för flera dagar sedan. Hon hade inte märkt att en kretsbrytare hade löst ut. Det fanns ström. Hon behövde helt enkelt slå på kretsbrytaren igen!

När jag tänkte på min dotters upplevelse insåg jag att var och en av oss också har vad vi kan kalla en ”andlig kretsbrytare”.

Fullkomlig kraft

När vi utövar tro på Jesus Kristus får vi en enorm kraft från Gud. Dag för dag kan den kraften flöda in i våra liv. Vi kanske blir så vana vid den att vi inte ens märker det. Hans kraft är alltid där för oss. Men ibland drabbas vi av en andlig kris och undrar om kraften har gått förlorad. Vid sådana tillfällen måste vi utöva tro så att vi kan fortsätta att ta emot hans utlovade kraft. Genom att göra det kan vi säga att vi återställer vår andliga kretsbrytare.

”Det är *vår* tro som frigör Guds kraft i *våra* liv”, har president Russell M. Nelson sagt. Han sa även: ”Herren kräver inte *fullkomlig* tro för att ge oss tillgång till hans *fullkomliga* kraft. Men han ber oss dock att tro.”[1] Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”Det handlar inte om storleken på din tro eller nivån på

din kunskap – det handlar om den integritet du visar mot den tro du har och den sanning du redan känner till.”[2]

När vi väljer att tro på Kristus kan vi räkna med hans kraft att hjälpa oss – vilken nivå vår tro än har.

Ett val att möta rädsla med tro

I augusti 2021 träffade min fru och jag ett fint par vars vänskap vi kommit att värdesätta. Deras son Mason hade just blivit diagnostiserad med en ovanlig skelettcancer som kallas osteosarkom. Före diagnosen verkade han vara en frisk 14-åring med ett smärtande ben och en smutsig basebolluniform efter att ha glidit in på hemplattan.

Men inom kort verkade Masons liv vändas upp och ned. Han kastades abrupt in i överväldigande läkarsamtal om cellgiftsbehandling, strålning, operationer, möjlig amputation och förväntad livslängd. Hans mamma beskriver vad som hände när läkarna frågade om han ville veta hur sannolikt det var att han skulle överleva: ”Efter en lång tystnad där han gick igenom nya och överväldigande känslor föll tårar tyst till golvet. Han svarade djärvt: ’Nej, tack! Det behövs inte!’ Med de få orden började han resolut avgöra hur han skulle bemöta den här prövningen.”

Äldste Neil. L Andersen i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: ”Tron kräver aldrig svar på alla frågor, men söker tillförsikt och mod att gå framåt, och medger ibland att ’jag vet inte allting men jag vet tillräckligt för att fortsätta på lärjungeskapets stig.’”[3] Tro visar sig när vi väljer att gå framåt, utan att veta vad som kommer härnäst.

Mason (ovan och till höger med sin familj) fick diagnosen skelettcancer vid 14 års ålder och mötte prövningen med tro. Hans mamma berättar: ”Mason kämpade fortfarande med rädsla, men han valde att inte låta den begränsa hans tro och kärlek.”

FOTOGRAFIER MED TILLSTÅND AV MASONS FAMILJ

Masons cancer var aggressiv. Hans kropp gjorde uppror mot varje livsförlängande behandling. Hans mamma berättar: ”Vi hade en överväldigande önskan att stanna tiden, men tiden gick och vi upplevde en förlust av allt som hade varit normalt.” Hon fortsätter: ”Tillsammans med den förkrossande rädslan för framtiden såg vi också hur styrka, kraft och frid skapades bortom våra jordiska förmågor. Vi hade ingen annan förklaring än den här: Gud förstärkte våra förmågor. Vi tog emot underverk, även om de skilde sig från dem vi ville ha i början.”

Vi ryggade inte

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum frågade en gång äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) vad han hade lärt sig när han led av leukemi. Äldste Maxwell svarade: ”Jag har lärt mig att det är viktigare att inte rygga än att överleva.”[4] Att välja att inte rygga kräver handling även när man är rädd. Men det nedkallar kraft bortom jordisk förmåga.

”HERREN KRÄVER INTE *FULLKOMLIG* TRO FÖR ATT GE OSS TILLGÅNG TILL HANS *FULLKOMLIGA* KRAFT.”

– PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Jesaja undervisade: ”Han ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka” (Jesaja 40:29). När Almas folk ställdes inför till synes oöverstigligt lidande tröstade Herren dem på grund av deras tro på honom. De underkastade sig hans vilja och fick styrka att bära de bördor som lagts på dem. (Se Mosiah 24:13–16.)

Styrka i sorgen

Masons mamma berättar: ”En kväll gick Mason förbi sovrummet där jag bad med hans åttaåriga syster. Genom tårarna uttryckte hon sin oro för sin bror. Jag höll om henne hårt och vi grät tillsammans. Mason knäböjde bredvid oss och höll om oss båda med sina försvagande armar. Han valde att kliva in i obekväma känslor och lägga undan sin personliga rädsla så att han kunde hjälpa sin syster och mig. Han stärkte oss så att vi kunde möta vår sorg genom att förena sig med oss i vår sorg.”

I skrifterna står det att Helamans söner ”tänkte mer på sina fäders frihet än på sina egna liv” (Alma 56:47). De fokuserade mer på sin kärlek till sin familj än på sina egna omständigheter. Mason fann också styrka utöver sin egen genom att prioritera sin kärlek till sin familj framför sina egna känslor, rädslor och tvivel.

”Mason insåg att han inte behövde vänta tills han blev botad för att hans tro skulle stärkas”, säger hans mamma. ”Han kunde lita på Gud, och det gjorde att han kunde lossa greppet om sin sårbarhet. Jag såg underverk ske i vår familj och till och med i samhället när Gud hjälpte oss se att kärlek var – och är – mäktigare än rädsla. Mason kämpade fortfarande med rädsla, men han valde att inte låta den begränsa hans tro och kärlek.”

Tro är ingen engångshändelse. Dagliga beslut att lita på Gud, som fattas om och om igen, binder oss till honom och hans kraft.

Bara sex månader efter att han fått sin diagnos tog Mason modigt examen från jordelivet. Han valde gång på gång att låta Gud råda och befriades från all sin fruktan.

Tro till att förflytta berg

De som väljer tro på Kristus kan se fram emot dessa underbara, välkomnande ord från vår Frälsare: ”Bra, du gode och trogne tjänare! Du var trogen i det lilla, jag ska sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!” (Matteus 25:23).

President Nelson har kärleksfullt påmint oss om att vi under kommande dagar kommer att behöva Guds kraft.[5] Den kraften är tillgänglig för alla som strävar framåt med tro på Kristus. Oavsett vilka prövningar vi har är svaret att slå på vår andliga kretsbrytare och förlita oss på hans kraft.

”Genom er tro”, har president Nelson sagt, ”kommer Jesus Kristus att öka er förmåga att flytta bergen i ert liv, trots att era personliga utmaningar kan tyckas vara lika stora som Mount Everest.

Era berg är kanske ensamhet, tvivel, sjukdom eller andra personliga problem. Era berg ser olika ut, och ändå är svaret på var och en av era utmaningar att öka er tro.”[6] ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg”, *Liahona*, maj 2021, s. 102.
2. Jeffrey R. Holland, ”Jag tror”, *Liahona*, maj 2013, s. 94.
3. Neil L. Andersen, ”Tro är ingen tillfällighet, det är ett val”, *Liahona*, nov. 2015, s. 66; se också Joseph Smiths översättning, Hebreerbrevet 11:1.
4. Se David A. Bednar, ”Acceptera Herrens vilja och tidsplan”, *Liahona*, aug. 2016, s. 17.
5. Se Russell M. Nelson, ”Templet och din andliga grund”, *Liahona*, nov. 2021, s. 93–96.
6. Russell M. Nelson, ”Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg”, s. 102.

Är mitt offer tillräckligt?

Lärjungarna visste att fem bröd och två fiskar var ett magert offer (se Johannes 6:7–9). Ändå kunde Frälsaren förvandla det till det underverk som mättade 5 000 människor.

Herren har sagt: ”Jag kan utföra mitt eget verk” (2 Nephi 27:20). Han kan uppnå sina syften utan ett enda bröd eller en enda fisk från oss. Men han ber oss fortfarande att vi ska offra ”hjärtat och ett villigt sinne” (Läran och förbunden 64:34).

Oavsett vad vi helgar till hans verk – ägodelar, talanger, tid, tro, kärlek – eller hur mycket vi kan bidra med, kan Frälsaren föröka och använda varje villigt, innerligt offer för att bygga upp sitt rike och utföra sitt verk.

DISKUSSION

Vad kan vi erbjuda för att visa Herren att vi har villiga hjärtan och sinnen?

Tänk på vad som åstadkoms med de villiga hjärtan och sinnen som dessa människor erbjöd:

Kvinna med flaska med balsam
Lukas 7:36–38, 44–50

Lärjungar vid Gennesaret
Markus 6:53–56

Tjänare vid bröllopet i Kana
Johannes 2:1–11

Maria, Martas syster
Lukas 10:38–42

ILLUSTRATIONER: BRADLEY CLARK

Matteus 16

Hur kan uppenbarelse stärka mitt vittnesbörd?

Fariseerna och saddukeerna ville att Jesus Kristus skulle visa dem ett tecken, men inte ens de många underverk som Kristus utförde räckte för att omvända deras hjärtan. Petrus vittnesbörd om Frälsaren byggde däremot på uppenbarelse från vår himmelske Fader.

ILLUSTRATION AV KRISTUS OCH PETRUS SOM PRATAR, AV PAUL MANN

Vad lär du dig om uppenbarelse av följande skriftställen?

Matteus 16:15–19	Johannes 14:26	Helaman 5:30	Läran och förbunden 8:2–3

President Russell M. Nelson har förklarat hur vi kan söka uppenbarelse: ”Be i Jesu Kristi namn om dina bekymmer, din fruktan, dina svagheter – ja, om ditt hjärtas innersta längtan. Och lyssna sedan! Skriv ner de tankar som kommer till ditt sinne. Skriv ner vad du känner och följ upp med de handlingar du manas att utföra” (”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 95).

DISKUSSION

Vad kan du göra i dag för att börja förstå uppenbarelsens princip? Varför leder inte tecken till omvändelse? (se Läran och förbunden 63:9).

Lukas 10

Hur tillbringar jag min tid?

Marta var en lojal Kristi lärjunge (se Johannes 11:27). När Jesus Kristus besökte Martas hem arbetade hon flitigt för att se till att hennes gäster blev omhändertagna. Hennes syster Maria ”satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord” (Lukas 10:39). När Marta blev överväldigad av arbetsbördan gav Kristus henne en mild påminnelse om att åter fokusera på det som var viktigast just då. Marta gjorde ett gott arbete, ”men bara ett är nödvändigt. Maria har valt den goda delen” (vers 42).

Som det står i lektionsboken *Kom och följ mig* kan den här berättelsen uppmuntra oss att utvärdera hur vi använder vår tid. Här är några möjliga frågor för att hjälpa dig att komma i gång.

1. Blir jag stressad av att försöka göra för många bra saker?
2. Gör dessa bra saker att bättre, heligare saker skjuts åt sidan?
3. Vilka stressande saker kan jag ta bort ur mitt liv?
4. Vilka nyttiga saker kan jag lägga till mer av i mitt liv?
5. Hur kan jag avsätta tid till att höra Frälsaren?

”Bara för att något är *bra* så räcker det inte för att man ska göra det. Antalet bra saker vi kan göra är många fler än vi hinner utföra. En del saker är bättre än bra, och det är dessa saker som bör prioriteras i vårt liv.”

Se president Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, ”Bra, bättre, bäst”, *Liahona*, nov. 2007, s. 104.

MARIA OCH MARTA, AV HAROLD COPPING © PROVIDENCE COLLECTION / MED TILLSTÅND AV GOODSALT.COM

Johannes 8

Hur kan vi visa barmhärtighet som Frälsaren?

När skriftlärda och fariseer förde en kvinna till Jesus Kristus som hade gripits för äktenskapsbrott, frågade de om hon skulle stenas enligt Moses lag. Men Jesus visade henne i stället barmhärtighet och sa: ”Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda nu inte mer” (Johannes 8:11). Jesus dömde henne inte, inte heller hade han överseende med det hon hade gjort. Liksom han kan vi visa medkänsla samtidigt som vi står upp för vår tro.

Här är några principer som Kristi exempel kan lära oss om hur vi ska behandla människor som gör val vi inte håller med om:

Vi behöver inte svara omedelbart (se Johannes 8:6). När vi tar oss tid att tänka igenom våra svar kan det hjälpa oss att uttrycka våra tankar med större medkänsla.

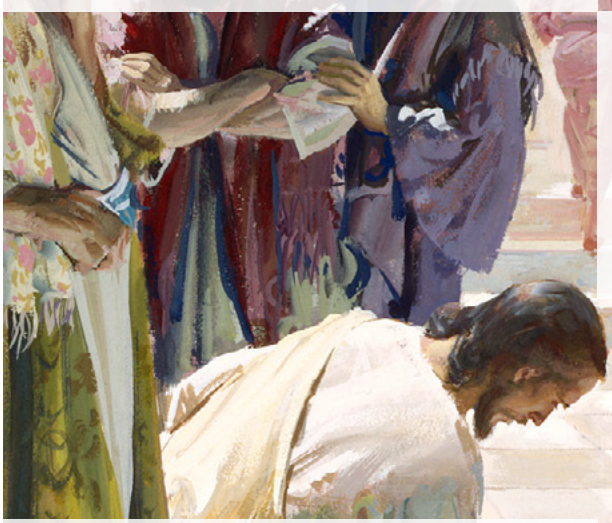

Jesus väntade tills anklagarna hade gett sig av innan han undervisade kvinnan (se Johannes 8:9). Det finns ingen anledning att ställa till med en scen eller genera andra.

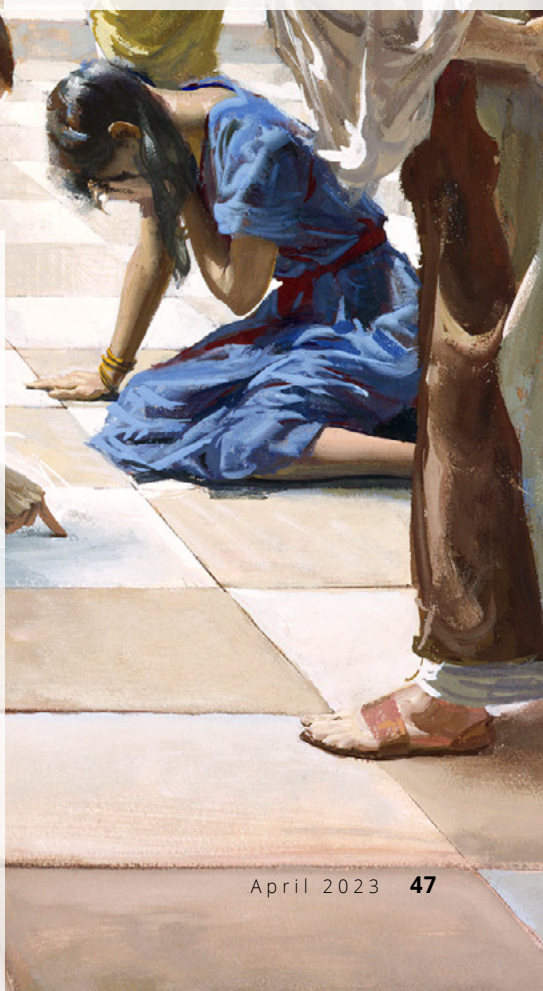

Vi behöver ge andra tid att förändra sig. President Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: ”Kvinnan som gripits för äktenskapsbrott fick tid att omvända sig, tid som skulle ha nekats henne av dem som ville stena henne.”[1]

Undervisa om sanningen men låt andra välja. ”I stället för att fördöma andra bör vi bara förkunna det vi vet och vad vi tror på och inbjuda andra att följa Frälsaren. Det är deras möjlighet att välja sanning, inte vår möjlighet att tvinga dem.”[2]

DISKUSSION

Hur kan vi öva på att ge oss själva samma barmhärtighet som Kristus ger oss?

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, ”’Judge Not’ and Judging”, *Ensign*, aug. 1999, s. 8.
2. Clark G. Gilbert, ”Stand Fast with Love in Proclaiming Truth” (andakt vid Ensign college med president Dallin H. Oaks, 17 maj 2022), ensign.edu.

KVINNAN SOM GRIPS FÖR ÄKTENSKAPSBROTT. AV HARRY ANDERSON, MED TILLSTÅND AV GOODSALT.COM

Lukas 10:25–37

När vi befinner oss på vägen till Jeriko

När vi tittar närmare på några möjliga symboler i liknelsen om den barmhärtige samariern ser vi hur berättelsen kan tillämpas på oss i dag. (Tolkningar kommer från John W. Welch, ”Den barmhärtige samariten: Glömda symboler”, *Liahona*, feb. 2007, s. 26–33.)

RESENÄREN

Färdades från Jerusalem till Jeriko

Angreps av tjuvar

Lämnades ”halvdöd” av rövare

VI

Färdas från föruttillvaron till jorden

Underkastade synd och död

Andligt döda utan Kristus

SAMARIERN

Har medkänsla med resenären

Förbinder resenärens sår

Häller olja och vin i resenärens sår

Tar med sig resenären till värdshuset

Lovar att återvända och betala tillbaka resenärens skuld

FRÄLSAREN

Har medkänsla med oss

Förbinder våra andliga sår

Ger oss förrättningar och förbund

Tar oss till sin kyrka

Lovar att återvända och betala priset för våra synder

DEN BARMHÄRTIGE SAMARIERN, AV WALTER RANE; FOTOGRAFI AV NAUVOO TEMPEL, ILLINOIS, AV JOHN LUKE

VÄRDSHUSET

Tar hand om resenären tills samariern återvänder

Trygg plats för resenären

KRISTI KYRKA

Tar hand om oss och förbereder oss för Kristi andra ankomst

Andligt trygg plats för oss

Den barmhärtige samariern

”Men en samarier som var på resa kom också dit, och när han såg mannen förbarmade han sig över honom.

Han gick fram och hällde olja och vin i hans sår och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, tog honom till ett värdshus och skötte om honom.”

Lukas 10:33–34

DEN BARMHÄRTIGE SAMARIERN, AV JOSEPH BRICKEY

UNGA VUXNA

Hur kan jag tro på det jag aldrig har sett?

30

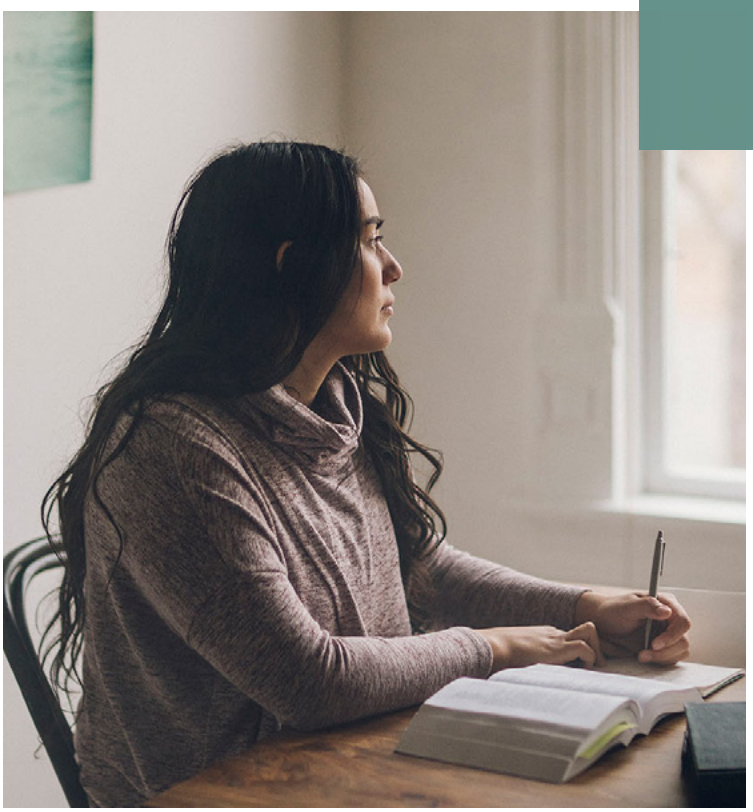

HÖGRE UTBILDNING

DINA ALTERNATIV

18

SOCIALA MEDIER

DELAR JAG MED MIG AV DET SOM BETYDER MEST?

34

KOM OCH FÖLJ MIG

MÖTA RÄDSLA MED TRO

40

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

SWEDISH

4 021900 061807

Lokala sidor

L2 **Förberedelse för att höra apostlar och profeter**
Äldste Joep Boom

L3 **”Det här är den sanna kyrkan”**
Emilia Karlsson

L5 **En ovanlig bok om en vanlig dagbok**
Inger Höglund

L6 **Hemvända missionärer**

L7 **Oberoende på en villaträdgård**
Carolina Rönndahl

L9 **Tankar om fäder på fars dag**
Eva Malm

L10 **Tack för de goda människor**
Felix Sahlin

L11 **Avlidna**

L12 **Det började med Emma**
Anders Stenkrona

L13 **Missionärer utforskar sina andliga rötter**
Terez Nilsson

L15 **Ny medlem i redaktionen**
Anton Hedberg

L15 **När svaret är nej**
Terez Nilsson

L16 **Ny mejladress till redaktionen**
Redaktionen

Förberedelse för att höra apostlar och profeter

Äldste Joep Boom, Nederländerna
Områdessjuttio, området Centrala Europa

I vår multikulturella familj firar vi alla brittiska, irländska och nederländska helger riktigt ordentligt. Min fru Kirsty älskar att lägga sin själ i dekorationer och traditionella maträtter vid Halloween, Sinterklaas, julen och så mycket mera, och våra barn och deras vänner älskade det!

En kväll pratade Kirsty och jag om hur vi kunde skapa en liknande upplevelse för våra barn under generalkonferensen. Vi bestämde oss för att introducera hembakade croissanter med skinka och ost som den utvalda maten under generalkonferensen. Vi förberedde färgläggningspapper med evangelieämnen och ordlekar som skulle hjälpa dem att engagera sig i konferenstal. På morgonen vid konferensen skulle vi klä oss i våra bästa söndagskläder. Men vi hade också massor av kuddar och mysiga filtar som barnen kunde bygga kuddborgar och tält av så att de kände sig trygga och älskade. Vi tyckte om att titta på konferensen som familj och njöt av de inspirerade budskapen från kyrkans ledare medan doften av nybakade croissanter fyllde vår hem. De yngre barnen fick mycket beröm för att de satt stilla under ett konferensmöte, medan vi väntade oss lite mer av våra äldre barn allt eftersom tiden gick. Spänningen inför generalkonferensen gav oss så mycket glädje. Nu är vi mor- och farföräldrar, och vi älskar att få bilder på sociala medier av våra barnbarn när de har en liknande upplevelse av konferensen.

När vi läser om kung Benjamins tal och hur folket förberedde sig för att höra hans ord[1] kan vi lära oss åtminstone tre mycket viktiga saker. För det första skickades en inbjudan över hela landet, på ungefär samma sätt som en inbjudan ges till oss att komma och lyssna på våra ledare i kyrkan i dag. Vi kanske frågar oss: Hur ser jag till att hjälpa till med att sprida den här inbjudan till alla medlemmar i min församling och även till mina grannar och vänner som inte är medlemmar? För det andra läser vi att man samlades. I dag kanske vi samlas som familjer eller grupper i våra hem eller möteshus. Herren har sagt: ”För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.”[2] Det finns stor styrka i att ofta komma tillsammans.[3] Och för det tredje hade de samlats runt templet och placerat sig så att de kunde höra frälsningens ord. Jag föreslår att vi försöker göra detsamma. Templet är den plats där himlen och jorden möts, det är en tillflykt undan de stormar som rasar i världen vi bor i och där vi kan ställa in våra hjärtan och sinnen på det som är av evig vikt. Närvaro i Herrens hus och engagemang i släktforskningsarbetet är ett underbart sätt att förbereda våra hjärtan och sinnen för att vara mer på rätt andlig våglängd för att ta emot Guds ord genom hans tjänares mun.[4] Äldste Robert D. Hales sa: ”Jag lovar er i hans namn att om ni ber med uppriktig önskan att höra er himmelske Faders röst i budskapen under den här konferensen, ska ni upptäcka att han har talat till er för att hjälpa er, stärka er och leda er hem till hans närhet.”[5]

Jag vittnar om att detta är sant. När vi förbereder oss i tacksamhet och i glädjerik spänning, och ställer in våra hjärtan så att Herren kan ta dem och besegla dem till sina gårdar där ovan[6] kan generalkonferensen bli några av de finaste tiderna på året. Ja, ett oförglömligt tillfälle att samlas med släkt och vänner och att känna oss priviligierade att få höra från vår profet, våra apostlar samt andra generalauktoriteter som förbereder inspirerade

budskap för att vara till välsignelse i våra liv. Det blir ett underbart, livsförändrande firande då vi får ta emot personlig andlig vägledning och stärka vår tro på Herren Jesus Kristus. ■

SLUTNOTER:

1. Mosiah 2:1, 5–6.
2. Matteus 18:20.
3. Moroni 6:5.
4. L&F 1:38.
5. Generalkonferensen i oktober 2013, lördagens förmiddagsmöte.
6. Psalm: ”Come Thou Fount of Every Blessing”, Musik: John Wyeth 1770–1858 & Text: Robert Robinson 1735–1790.

LOKALA NYHETER

”Det här är den sanna kyrkan”

Emilia Karlsson,
Norrköpings församling

Läs om Emilia Karlssons väg till evangeliet. Texten är baserad på ett tal hon höll på stavkonferensen för Stockholms södra stav i november 2022. Emilia kommer från Norrköping, där hon blev varmt välkomnad av medlemmarna i församlingen. ”Jag visste inte att det fanns så vänliga människor som det finns i kyrkan”, berättar hon för Liahonas lokalredaktion. Missionärerna har också betytt väldigt mycket för Emilia. Hon har träffat dem varje vecka sedan hon döptes. Fyra missionärer som hon håller extra kära är syster Daines, syster Steed, syster Laine och syster Kemp. Hon vill också nämna Vendela Jonsson från församlingen som hjälpte till när hon undervisades och som tog hand om henne när hon först kom till kyrkan och under de aktiviteter hon åkte till.

Emilias föräldrar och hennes fem syskon var först inte så glada över hennes beslut om att bli medlem i kyrkan. Men tre av hennes syskon kom till hennes dop. Nu är de mer okej med kyrkan, eftersom de ser att Emilia mår bra och är lycklig.

Emilia är nu 19 år. Under 2023 har hon planerat att gå på en heltidsmission. ”Det ska bli jättespännande och jag vet att det kommer vara en speciell upplevelse, en upplevelse som man inte kan få på något annat sätt. Det kommer att vara en utmaning, men jag tror att det kommer vara jätteroligt på samma gång.”

Emilias tal:

Jag har varit medlem i kyrkan i ett år, jag döpte mig i oktober förra året (2021). Men även innan jag gick med i kyrkan hade jag en tro, det har jag alltid haft. Inte för att jag växte upp i ett religiöst hem eller så, för det gjorde jag inte, utan för att jag bara hade en tro på berättelserna i Bibeln och jag trodde på Jesus.

Jag ville hitta hela sanningen. Jag kände att det fanns någonting mer än det som jag kände till, och jag visste att eftersom jag trodde på Kristus så måste det finnas en kyrka, och det kan ju bara finnas en kyrka som är sann. Alla kyrkor kan ju inte vara sanna, så jag kände att jag behövde hitta den kyrka som var sann.

Jag förstod inte varför kyrkorna skiljde sig så mycket åt och varför det fanns så många. Jag kände inte att jag fick några svar på de här frågorna från de kyrkor jag tittade närmare på. Det var väldigt frustrerande. Jag ville så gärna hitta rätt, och så gjorde jag inte det.

Då bad jag till Gud. Jag var 16 år. Jag berättade för honom att jag ville veta vilken kyrka som är sann, och jag förklarade för honom att jag tror att den finns. Det gick ett tag och jag vet inte hur det hände men på något sätt så hittade jag en länk till kyrkans hemsida. Jag klickade på länken och när jag läste kyrkans namn (jag hade aldrig hört det innan) kom det en liten röst till mig som sa att ”det här är den sanna kyrkan”. Det var jättestarkt.

Jag hade ju läst om massor av andra kyrkor utan att bli berörd. Ingenting hade känts rätt, men nu var det jättestarkt. Jag minns att jag klickade runt på hemsidan och lärde mig i princip allt om evangeliet. Jag tänkte att det var så självklart att det här var sant och det kändes som att jag redan visste allt det här. Jag hade bara glömt det. Jag kände att jag hade hittat det jag letat efter och jag kunde inte förneka den känslan. Jag behövde ingen övertygelse, jag bara visste att det som jag läste på kyrkans hemsida var sant. Och jag tänkte att nu måste jag döpa mig. Jag behövde inte fundera så mycket mer.

Jag behövde samla väldigt mycket mod för att gå till kyrkan. Jag tyckte att det var jätteläskigt. Jag var väldigt blyg och jag vågade inte gå till en helt ny plats med nya människor. Jag visste inte hur jag skulle lösa den situationen. Jag bad varje dag att missionärer skulle knacka på min dörr. Jag tänkte att de skulle kunna hjälpa mig, men de kom aldrig.

Till slut tänkte jag, ”nej, nu måste jag döpa mig, jag kan ju inte vänta längre”. Jag bad en bön och sa: ”Jag behöver hjälp, du måste berätta för mig när jag ska gå till kyrkan så att jag vet att det kommer gå bra, för jag vågar inte själv.” Sen väntade jag på ett svar. Det gick några veckor och sen svarade Gud mig och sa: ”På söndag ska du gå till kyrkan.”

Och den söndagen gick jag till kyrkan. Jag tyckte att det var läskigt, men jag litade på att Gud ville att jag skulle döpa mig och då skulle han ju hjälpa mig.

Så jag pratade med missionärerna och sa att ”jag har läst Mormons bok och jag vill döpa mig”. Och sen döpte jag mig.

Jag tänker ibland på vilket mirakel det var att jag bara hade en fråga till Gud och att han svarade mig. Att allt det här är sant och att jag kan få leva med kunskapen om att jag är en dotter till himmelska föräldrar och att jag får ha den här friden i min själ som Kristus erbjuder när vi följer honom.

Jag är så tacksam för att Gud har visat sig för mig. Att jag har fått veta allt det här och min relation till Gud är ju det finaste jag har och jag vill att alla ska känna Gud.

Jag tänkte att ett bra sätt som jag kan visa Gud att jag är tacksam och samtidigt hjälpa människor komma närmare Gud är genom en mission. Jag har bestämt mig för att jag vill gå på mission nästa år. Det vill jag verkligen göra och jag vet att jag kommer att komma ännu närmare Gud genom att försöka vara så kristuslik som möjligt och älska min nästa. Jag tänker att det mest kärleksfulla vi kan göra för vår nästa är att sprida evangeliet till dem, så att de kan få en relation till Frälsaren och få den här kunskapen som vi har och som är så viktig att ha.

Det finns så många människor som är ensamma, som går igenom svårigheter ensamma och som bär på jobbiga saker för att de inte vet att Kristus erbjuder att bära bördan åt dem. Vi måste bara

be om det, sen kanske inte allt jobbigt försvinner, men vi behöver inte lida ensamma.

Vi kan överkomma mycket svåra saker tack vare Jesus Kristus, det har jag gjort och vi har möjlighet att utvecklas och bli bättre. Vi kan göra fel och göra misstag om och om igen men Gud glömmer oss inte. Han ger inte upp på oss. Vi kanske tror det ibland och undrar vart vi är på väg någonstans eller undrar hur vi ska klara av någonting svårt, men en av de viktigaste sakerna som vi måste lära oss är att lita på Herren. Lita på att han älskar oss, att han känner oss och att han hjälper oss och lita på att det finns en plan för oss och att han kan utföra stora saker i våra liv.

Jag har litat på Herren många gånger och på det sättet har jag lärt känna och fått en personlig relation till honom. Jag kan inte förneka att jag vet att han finns. Jag vet att inte alla människor vill lära känna Gud, men det finns många som vill det och missionärer gör ett jätteviktigt jobb med att hitta de personerna och hjälpa dem att komma rätt.

Jag är så glad att det finns en sann kyrka, att Gud har organiserat en kyrka åt oss där vi kan vara tillsammans och ta del av evangeliet och allt som har uppenbarats för oss. Det måste jag ju dela med mig av.

Jag vet att kyrkan är sann därför att det var Jesus Kristus som visade mig det. Jag hade ju ingen aning om att den här kyrkan ens fanns, men när jag bad om att få veta vad som är sant, då visade han mig allt det här och det är jag så lycklig över. ■

En ovanlig bok om en vanlig dagbok

Inger Höglund,
redaktionen

På 1880-talet fanns det en ung missionär från Utah som skrev dagbok, vilket ju är vanligt att missionärer gör. Vad som inte är vanligt är att den dagboken dök upp i Sverige 150 år senare hos en avlägsen släkting som inte är medlem i kyrkan.

Denne man, Sören Törnkvist, blev så imponerad av sin unge släktings iver och hängivenhet att missionera att han bestämde sig för att inte bara översätta dagboken utan också själv skriva en bok där han kommenterar den dag för dag.

Sören är en pensionerad docent i fysik och han har skrivit flera böcker, bland annat Fysik på vers. Han och hans hustru har också varit bosatta flera år i Afrika och Mellanöstern. Han spelar flera instrument, bland annat valthorn.

Han ringde mig en dag för ett par år sedan och bad om hjälp med att översätta kyrkans terminologi, vilket gjort det möjligt för mig att läsa hela korrekturet. Han hade fått mitt namn genom boken Steg i tro. Nyligen fick jag den färdiga, inbundna boken i min hand och blev mycket imponerad.

Aldrig har någon gjort en så grundlig forskning runt en missionärs verksamhet i Sverige. Sören har tagit fram uppgifter om nästan varenda person som äldste Lindquist mötte, predikade för och ofta döpte. Flera namn känner jag igen. Många av dem emigrerade till Utah. Han har bilder och kartor på platser där missionären gick, vilket var många mil i Södermanland och Västmanland/Dalarna. Flera av dessa platser har han själv sökt upp. Det finns många förklaringar och fotografier på dem och det som nämns.

Sören Törnkvist gör också många egna underfundiga, men aldrig nedsättande, kommentarer. Man förstår hur mycket han beundrar den unge Charles John Aaron Lindquist, som förresten tjugo år senare kom tillbaka på en ny mission för att ansvara för ombyggnaden av Svartensgatan 3. ■

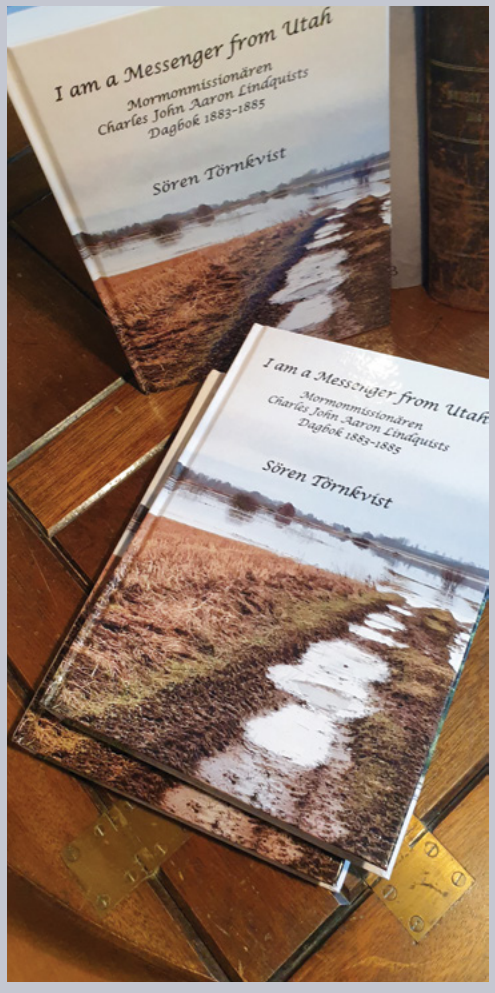

Hemvända missionärer

Kristianstads församling hade under hösten två hemvända missionärer, Daniel Sandelin och Andre Caballero.

Daniel Sandelin tjänade i Spanienmissionen Madrid Syd. Han kallades först till Spanienmissionen Madrid men namnet ändrades senare då missionen delades i två. Daniels tankar: ”Min mission har varit det bästa som har hänt mig. Jag vet inte hur det kan förklaras men fantastiskt kan vara ett ord man kan börja med! I den återställda kyrkan hittar man verkligen allting man söker efter i en kyrka och det vill jag vittna om.”

Andre Caballero har tjänat i Frankrikemissionen Lyon. Andres ord: ”Min mission har varit en upplevelse som fått mig att uppskatta evangeliet mer i mitt liv och att leva det till fullo. Jag har insett vikten av att centrera sig på Frälsaren i allt, basera mig på hans principer och alltid vara motiverad av kärlek i allt jag gör! Min mission är något jag alltid kommer att minnas och hade jag fått möjligheten att göra om det skulle jag utan att tveka säga ja.” ■

Oberoende på en villaträdgård

Carolina Rönndahl,
Jönköpings församling

Carolina Rönndahl är oberoendespecialist i Göteborgs stav. Hon inspirerar till oberoende genom att bland annat dela med sig av tips och erfarenheter från deras villaträdgård på sociala medier.

Min familj består av mig och min man Christoffer, våra fem barn (Josef 10, Noa 8, Benjamin 7, Lea 4 och Naomi 2) och väldigt många djur! Vi bor i ett tätbebyggt område cirka sju minuter från Jönköpings centrum. Vi har inga stora ytor att arbeta på men hos oss samsas odlingsytor, höns, ankor, köttkaniner, katter, hund och vilda barn. Precis som jag älskar det!

Min man gillar tanken av att leva mer självhushållande och hjälper gärna till när det behövs men det största ansvaret för odlingen och djuren är mitt. Vid ett svagt ögonblick sa min man att jag kunde göra vad jag ville med trädgården och jag vet inte om han ångrar det lite idag, haha! Han älskar att äta det vi odlar och föder upp så jag tar det som att han är glad ändå trots att trädgården inte ser ut som en vanlig villaträdgård. Barnen gillar det med, speciellt när jag ber dem hämta grönsaker eller ägg. De springer ut med sin korg och kommer sedan in med ett stort leende på läpparna. De strålar av stolthet när vi tittar på skatten de har hittat. Oftast kommer de med för mycket eller så har de valt andra grönsaker som de tycker ska vara med i middagen. Förra året var första året de äldre ville odla lite själva, det är värt all möda när man ser deras glada miner när de drar upp en morot eller tar några sockerärtor. En stolt mamma!

Intresserad av att odla mat, hålla djur och vara i naturen har jag varit sedan barnsben, det går knappt att inte vara det när man har föräldrar som mina. Men störst påverkan har nog kommit från min farmor och farfar. De jobbade så hårt med att se till att ge sin familj det de behövde. Min farmor saftade, syltade, la in grönsaker, sydde kläder till sina barn och jobbade hårt för att få allt att gå ihop. Min farfar var en notorisk problemlösare. Det var inget han inte kunde bygga eller laga – kunde han inte laga det så kunde ingen göra det. Självklart har jag en lite romantiserad bild av dem båda men jag minns så väl de dagar vi var hemma hos dem. Farmor som ringde in oss från dagens äventyr med en gammal kobjällra (samma bjällra som jag nu har i mitt kök), och vi satte oss och åt maten som de hade odlat och tagit hand om. Jag minns dagar när de lärde oss hur man snickrade

eller virkade en duk. Bäst av allt var nog att man bara fick följa med och se vad de sysslade med, samtidigt som de undervisade oss.

I vår 1 200 kvadratmeter stora trädgård har vi cirka 120 kvadratmeter odling, och mer ska det bli. Vi har tio hönor, tre ankor och varierande antal köttkaniner beroende på tid på året. Allt som finns i vår lilla trädgård har en uppgift. Från att hålla ner snigelbeståndet till att ge näring till både våra magar och odlingar. Det gäller att vara effektiv i planeringen och det är verkligen kvalitet över kvantitet som gäller här.

Förra sommaren gick det så pass bra att vi fick över 600 kilogram grönsaker och 130 kilogram kött. Helt galet!

Men oj, vilka misstag vi har gjort under de få år vi har bott här. Förra säsongen planterade jag över 1 000 morotsfrön. Vi fick upp fem. De åt vi med vördnad kan jag säga. Jag är rätt snabb på att få i gång ett projekt när jag väl har fått idén och planen, men titt som tätt blir det katastrof. Det är ju lärdom det med och jag lär mig vad just vår trädgård klarar av och vad som passar vår familj. Varje plats

är olik den andra så man får testa sig fram och se vad som passar där man är, men då även veta vad man faktiskt gillar att äta och hur man ska förvara och tillaga det som har odlats. Försöka att se möjligheterna och våga gå emot normen. Man behöver inte en stor trädgård för att kunna odla. Allt som krävs är ett fönster och lite vilja så kan du få egenodlad mat på bordet. Vi äter fortfarande färska tomater från vår lilla fönsterodling.

Hur gör vi för att vara mer oberoende? Vi har ingen jordkällare än eller stora möjligheter att förvara rotfrukter. Så vi lägger in, fryser, torkar eller äter upp det vi plockar upp direkt. De rotgrönsaker vi har låter vi ligga kvar i marken så länge som möjligt och äter upp innan säsongen är slut. Lite i taget hittar vi system som ska hjälpa oss samla vatten och näring till odlingarna, förvara mat på bästa sätt, spara energi och olika sätt att klara oss på om det skulle krisa sig.

Är man nybörjare är det bra att börja lite smått med antingen fönsterodling eller en liten pallkrageodling. Ta enklare grödor som potatis, olika kryddor och sockerärtor. Lite i taget helt enkelt och sluta aldrig söka efter mer kunskap. Kyrkan har fantastiska resurser och tips på vad man kan göra för att bygga upp sin familjs oberoende. Det finns möjligheter att delta i fantastiska kurser som ger oss verktyg och hjälp med att bygga vårt eget andliga och fysiska oberoende. Kontakta din församlings oberoendespecialist för att få mer information. ■

Tankar om fäder på fars dag

Eva Malm,
Västra Frölunda församling

I dag känner jag mig extra tacksam för min pappa Bo Christer Bertilson och för Gud – allas vår himmelske far. De har beskyddat och hjälpt mig genom hela mitt liv.

Jag kom att tänka på en erfarenhet jag hade när jag var cirka 10 år där båda hjälpte mig.

Vi var i fjällen med familjen och pappa tog med mig och min storebror Michael på en längdskidtur. Efter en bit orkade jag inte mer och ville åka tillbaka. Pappa sa: ”Följ bara de röda korsen så kommer du hem.” Så jag vände om och började följa de röda korsen. Vid ett vägskäl missade jag att det fanns röda kors åt två håll. Jag såg bara att det fanns ett rött kors och följde det – men det var fel väg ...

Till en början var jag glad i hågen, njöt av det soliga vädret och dagdrömde som jag brukade. Jag tänkte att jag borde vara framme snart, men såg bara skog runtomkring. Då jag inte hade någon klocka hade jag svårt att uppfatta tiden. När jag hade åkt ett tag funderade jag på om jag kunde ha åkt fel någonstans, men då jag hade varit noga med att följa de röda korsen tänkte jag ändå att jag hade åkt rätt.

Jag var mycket trött av att ha åkt länge i solen och orkade inte vända om för att dubbelkolla om jag åkt rätt. Jag tänkte att jag kanske skulle komma fram runt nästa krök, och nästa krök, och nästa krök. Men det gjorde jag inte.

Jag visste det inte då men jag hade åkt i flera timmar. Till slut började det skymma och mörkrädd som jag är blev jag rädd. Jag bad till Gud och kände att han var med mig, att jag inte var ensam. Jag visste också, utan minsta tvivel, att min pappa var ute och letade efter mig och att han inte skulle sluta leta förrän han hittat mig. Så jag bad till Gud och ropade på min pappa.

Eva åker skidor tillsammans med sin pappa.

Eva med sin pappa Bo Christer Bertilson.

Jag kände att jag skulle vända om men vågade inte, jag var för rädd. Jag var så rädd och desperat att jag vid ett tillfälle lade mig ner i snön och försökte somna. Jag hoppades att jag skulle vakna hemma och att allt bara var en mardröm.

Någonting fick mig att resa mig upp och jag fortsatte åka – åt fel håll.

Mina kinder var våta av tårar och jag fortsatte be till Gud. Jag kände starkt att han var med mig och tack vare det kände jag hopp och fick styrka att fortsätta åka men jag vågade inte lita på känslan att jag skulle vända om.

Så plötsligt får jag en så stark känsla att jag ska vända om att jag stannar upp, slutar gråta tvärt och vänder om.

Jag får kraft och åker mitt fortaste, nästan halvspringer på skidorna. Så tänker jag att jag nog är snabbare utan skidorna så jag kastar av mig dem och börjar springa i stället. Jag springer och springer trots att jag inte hade några krafter kvar.

Medan jag springer ropar jag på pappa, jag vet att han är ute och letar.

Efter ett tag skymtar jag pappas 80-tals overall i neonfärger sittandes bakom någon på en skoter. Jag skriker ”Pappa!” Pappa ser mig och skriker tillbaka ”Eva!” Han hoppar av skotern och springer till mig. Han kramar mig hårt och länge.

Jag är så tacksam för min pappa och för Gud. För deras kärlek, beskydd och hjälp genom hela mitt liv.

Jag fick höra Coldplays låt ”When I need a friend” för något år sen och den rörde mitt innersta. Så bad jag som liten i fjällen och så har jag bett många gånger sedan dess.

”Holy, holy, God defend.
Shield me, show me
When I need a friend.”

Det är min övertygelse att vi har en himmelsk Far som vakar över oss och älskar oss alla villkorslöst. ■

Tack för de goda människor

Felix Sahlin,
Västra Frölunda församling

För inte så länge sedan kom jag att reflektera över de många underbara och goda exempel vi har omkring oss, inte minst i kyrkan. De har hjälpt mig i min strävan att komma närmare min Frälsare och leva hans evangelium. Jag vill dela med mig av några få av dem.

En söndagsmorgon kom jag till kyrkan när stavspresidenten var på besök och parkerade sin bil. Han såg inte mig. Men jag såg att han, innan han klev ur bilen, blundade och knäppte sina händer för att hålla en bön. Jag är tacksam för hans tro.

I mina tidiga tonår hade jag en ungdomsledare i staven som lärde sig mitt namn och ofta pratade med mig på aktiviteterna. Jag kände mig sedd, trygg och värdefull. Jag är tacksam för denne ungdomsledares förmåga att se individen.

Som barn var det verkligen en höjdpunkt att få umgås med missionärerna. De fick till och med sjunga på mitt dop. I deras närvaro kunde jag känna ljus och glädje. Jag är tacksam för deras andlighet.

Under en period låg jag på sjukhus. Jag hade då en biskop som spelade Wordfeud (alfapet) med mig på telefonen. Jag är tacksam för hans tid och kärlek.

När jag vid ett annat tillfälle nyligen hade kommit hem från sjukhuset, ringde det på dörren en julaftonsmorgon. När jag öppnade såg jag en bil köra i väg och en korg stod på trappen.

Jag är tacksam för dessa personer som undervisade mig om julens sanna budskap.

Jag känner också en medlem som serverar mat till hemlösa varje julafton. Jag är tacksam för hans exempel att ta hand om de behövande.

Efter ett besök till en annan församling blev jag efter mötena erbjuden skjuts. Inte bara av en person men av flera personer, varav några jag inte kände. En liten handling men som betydde väldigt mycket för mig. Jag är tacksam för deras omtanke.

När jag fyllde 12 år och det var dags för danser var jag väldigt blyg. Som tur var fanns det några snälla äldre tjejer som visade och lärde mig hur man skulle dansa. Det stärkte mitt självförtroende och hjälpte mig att lära känna många härliga människor (bland annat min fru). Jag är tacksam för deras osjälviskhet.

På mission kunde vissa dagar vara riktigt tuffa och man kunde känna sig på botten. Något av det bästa då var att få komma hem till folk på middag. Maten var bara en bonus – men gemenskapen, energin och värmen gjorde all skillnad. Jag är tacksam för dessa personers givmildhet och gästfrihet.

Som en ung och grön hemlärare (som det hette då) fick jag ansvar för att stötta ett äldre och trofast par i församlingen. Ofta lät de mig komma och hjälpa till, med saker de säkerligen hade klarat av att utföra bättre på egen hand. Jag är tacksam för deras undervisning om tjänande.

I olika ämbeten har jag känt en beundran och uppskattning för de många människor som har hjälpt till – allt från att spela orgel, organisera en dans, undervisa en lektion, skjutsa ungdomar eller baka till en brasafton. Ibland med kort varsel. Jag är tacksam för deras villighet.

”Tack för de goda människor som visar kärlek innerlig.
Fader, du vet vår själs behov, sänder oss vänner på vår stig.
Rikare gåva finns väl ej än vänner som på Kristus tror,
vänner som går i Jesu spår, vänner som skänker kärlek stor.
När dessa vänner lämnar oss, så finns alltjämt i hjärtat kvar
ljusaste minnen, hopp och tro. Din hand i allt blir uppenbar.
Tack för de goda människor som återspeglar himlens ljus.
Vi vill med dem i trofasthet vandra på vägen till ditt hus”
Tack för de goda människor, *Psalmer 204).* ■

Avlidna

Kari Nyman, som var assistent till tempelvärdinna Nancy Bertilson, somnade stilla in natten till den 10 september 2022, efter en kort tids sjukdom. Efter sig lämnar hon sin älskade make Per-Ole Nyman, som var rådgivare till tempelpresident Bo Christer Bertilson, samt två döttrar och ett barnbarn. Karis bidrag till tempelarbetet sträcker sig betydligt längre än det trekvarts år hon aktivt fick tjäna som assistent till tempelvärdinnan i Stockholms tempel. Långt innan hon blev döpt som medlem i Jesu Kristi kyrka var hon en ivrig släktforskare. När hon sedan blev medlem och fick besöka templet började hon ett storartat arbete för sina förfäder. Tack vare hennes bemödanden har dessa kunnat erbjudas eviga förbund och förmånen att bli beseglade som familjer för evigt. Bland det sista hon fick möjlighet att göra här på jorden av detta minnesvärda arbete, var att för tid och evighet låta besegla sina egna föräldrar till varandra, och sedan själv bli beseglad till dem.

Hennes bortgång medför stor saknad hos oss hon lämnat kvar, men desto större glädje för alla de på andra sidan som äntligen får träffa henne igen. Med iver är hon säkert redan i full gång med att leta sig vidare i sitt släktträd. Mycket mer hade kunnat sägas om Kari som maka, mor, dotter och vän. Hennes kärlek, omsorg, förmåga att skapa trivsamhet i vardagen, framåtanda, och inte minst hennes genomgripande tro på sin Frälsare, är något vi, vilkas liv hon berörde, i tacksamhet och vördnad bär med oss resten av livet. ■

Det började med Emma

Anders Stenkrona,
Täby församling

Äldste Schmidt, Fengmei Zhang, Rong Xue, Xin (Sam) Guan, Xia Yang, Xiaojue Xu, Yuming Li och Äldste Correa.

Anna Yang, Adam Xue och Benjamin Sandelin spelar en klassisk kinesisk melodi.

Den 29 juni 2011 var en historisk dag i Täby församlings historia. Som ofta i historien är det svårt att förstå vidden av en till synes enkel händelse när den sker. Det är först i efterhand vi kan uppskatta storheten.

Det var den dagen som Emma Xue och hennes son Adam Xue, födda i Kina och nyligen bosatta i Sverige tog emot evangeliet och lät döpa sig. Emmas man, Ken Xue bodde fortfarande i Kina men kom till Sverige strax därefter.

Emmas och Adams fina exempel hjälpte Ken att få ett vittnesbörd om det återställda evangeliet och han döptes den 24 oktober 2015.

Emmas frimodiga sätt att leva evangeliet gjorde att andens inflytande spreds i deras bekantskapskrets. Kens vän och arbetskollega, Martin Yang, fick ett vittnesbörd och döptes sig den 22 januari 2017. Hans hustru, Hanna Xu, och deras äldsta dotter Anna döptes sig den 23 november 2019. När deras två yngre döttrar April och Alice fyllde åtta året därpå följde de samma exempel.

En nära vän till Hanna, Sandy Zhang, fick även hon ett vittnesbörd och döptes sig den 8 augusti 2020. Hennes man Xin Guan, som även kallas Sam, var kvar i Kina men skulle snart komma till Sverige. Hennes son Chen tog emot evangeliet och döptes sig den 21 maj 2022 och blev ett välkommet tillskott till diakonernas kvorum.

De berättar alla hur evangeliet och relationen till Gud har påverkat deras liv till det bättre. Den effekten märktes bland deras släkt och vänner. Händelserna den 19 november 2022 blev en effekt av den historiska dagen drygt 11 år tidigare. Den dagen döptes Rong Xue och hans hustru Fengmei Zhang (Rong är bror till Ken Xue), Xin Guan (Sandys man och far till Chen), Xia Yang (syster till Martin Yang), Yuming Li (svägerska till Hanna Xu) och hennes dotter Xiaojue Xu. Det blev sex dop på en kväll.

Den Helige Andens närvaro var påtaglig under dopgudstjänsten. Jag blev både fylld i själen och i magen den kvällen. Dopet följdes nämligen av en kinesisk kulturafton med mat och aktiviteter.

Det dukades upp till kinesisk buffé. Det var allt ifrån dumplings, sushirullar, gryta, fiskkakor och mängder med god kinesisk mat. Vi blev alla mättade av en stadig ström av nyångade dumplings. Kökspersonalen var superhjältar som jobbade under högt tryck. Buffén var välbesökt med över 100 hungriga gäster.

Efter matfesten fick vi en genomgång i hur kinesisk kultur skiljer sig från och i viss mån även liknar den svenska. Det var Adam Xue och Anna Yang som fick hantera den frågestunden. Vi

Emma and Adam Xues dop den 29 juni 2011.

frågade vad våra kinesiska vänner saknade mest med Kina – maten blev det tydliga svaret.

Kvällen avslutades med en utmaning i att plocka så många ärtor som möjligt med ätpinnar och sjunga med i traditionella kinesiska sånger. En historisk afton som kommer leva kvar under lång tid. Tack till alla som gjorde den möjlig!

Det var fantastiskt att se familjer förenas och kyrkan berikas. Men historien slutar inte här. Det är fler i bekantskapskretsen och släktingar som regelbundet kommer till kyrkans möten. Vi ser fram emot en spännande framtid. ■

Lisa och systrarna går in genom söderportalen till Dalby kyrka. Kyrkan är idag hälften så stor som under medeltiden.

Missionärer utforskar sina andliga rötter

Terez Nilsson,
Lunds församling

De första dopen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Sverige skedde ju i Gävle 1850. Det var syskonen Peter och Erika Forsgren som döptes av sin bror, sjömannen John Forsgren som blivit medlem i kyrkan i Boston 1843. Merparten av kyrkans tidiga tillväxt i Sverige skedde sedan i Skåne på grund av närheten till Köpenhamn där den Skandinaviska missionen hade sitt fäste under sin förste president, Erastus Snow.

Två systrar i Lunds församling som intresserat sig extra mycket för kyrkans medlemmar och grenar i Skåne under 1850- och 1860-talen är Lisa Nyberg och Gunnel Girhammar. Gunnel gick hastigt bort i cancer 2020. Tillsammans gjorde dessa systrar ett stort forskningsarbete runt den tidiga kyrkans utbredning i Skåne. De har läst rättsprotokoll, passagerarlistor, medlemsförteckningar och mycket mer.

Syster Kunz pekar på Vallby där hennes svenska släkt har sina rötter. Syster Pearson visar på Kyhlestorp där hennes svenska pionjärer bodde när de tog emot evangeliet.

Gunnel och Lisa har lotsat runt många amerikanska medlemmar med förfäder som blev medlemmar i Skåne. De har visat var de heliga bodde och träffades och var de första dopen i Skåne troligen förrättades.

I Lunds församling har vi haft många missionärer som visat Lisa och Gunnel sina släkttavlor och som fått mer information om sina förfäder via dessa skickliga genealoger. Gunnels bortgång och coronarestriktioner satte detta arbete i paus för Lisa under en tid, men när hon sommaren 2022 insåg att båda våra härliga systermissionärer hade sina svenska pionjärer i Skåne blev det dags för en ny guidad tur.

Syster Bailee Kunz och syster Emma Pearson kom till möteshuset i Lund där utfärden startade med en genomgång av de platser som skulle besökas. Lisa har gedigna konstvetenskapliga studier bakom sig och det medeltida kyrkorummet är en specialitet. För att bredda systrarnas perspektiv blev det inledande stoppet Sveriges äldsta byggnad och Nordens äldsta bevarade stenkyrka, Heligkorskyrkan i Dalby uppförd 1060. Vi diskuterade missionsarbete då och nu

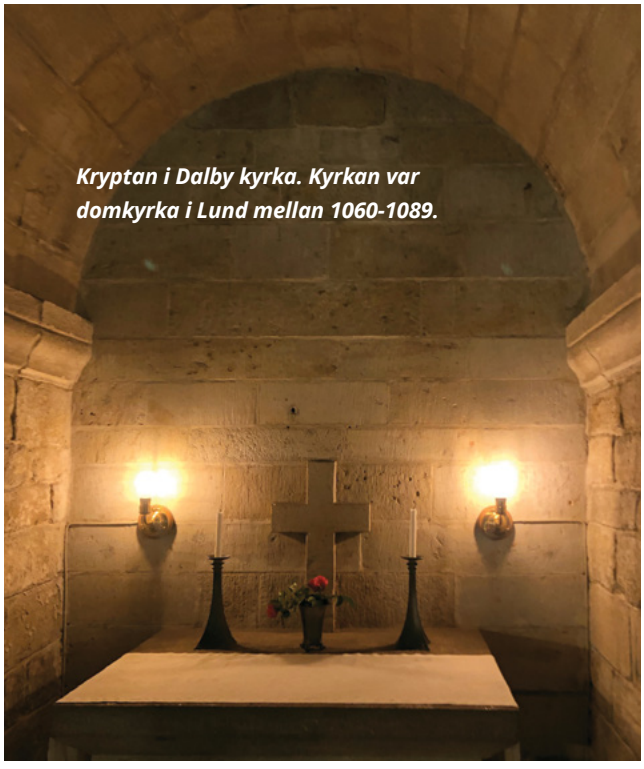

Kryptan i Dalby kyrka. Kyrkan var domkyrka i Lund mellan 1060-1089.

och hur fint det är när våra missionärer känner en personlig önskan att sprida Kristi ljus och det återupprättade evangeliet.

De skånska pionjärerna i syster Pearsons släkt är Ola Persson (född 1818) och Sissa Jönsdotter

Vid dopfunten i Dalby kyrka. Den är huggen i sandsten cirka 1150.

Lisa hade tagit fram kopior av de vackra handgjorda kartorna som visade de ägor systrarnas förfäder lämnade för att komma till Sion.

(född 1821). De bodde i Kyhlestorp när de tog emot evangeliet. Familjen reste till Utah 1863 och två av barnen dog under resan. Dessförinnan hade de delat med sig av evangeliet till sina grannar, Anders och Elna Johansson. Anders och Elnas dotter Christina utvandrade 1869 och var då bland de första som kunde resa med tåg hela vägen från New York City till Utah. Anders och Elna lämnade sedan Kyhlestorp 1873 tillsammans med fyra söner.

Syster Kunz anor går via Karna Andersdotter som föddes i Esarp 1840 och dog 1913 i Idaho. Hon var 16 år när familjen lämnade Vallby i Skåne. I USA kallades hon Caroline. Mamma Ingar dog hemma i Skåne innan avresan och pappa Anders Nilsson dog under den mödosamma färden med oxvagn och handkärra från Saint Louis till Salt Lake City. Hon hade två bröder och två systrar som var med på resan. De åkte från Liverpool 1857 tillsammans med 298 medlemmar från Skandinavien under ledning av äldste Richard Harper.

När missionärerna i Sverigemissionen var samlade i Stockholm för äldste och syster Hollands besök i Sverige i november 2022 blev de ombedda att stå upp om de visste att de hade släktingar som blivit medlemmar i Sverige och som sedan reste till Utah för att förenas med de heliga där. Man beräknade att 75 procent av de närvarande missionärerna hade denna bakgrund. De tillresande skandinaviska medlemmarna var ett stort och viktigt tillskott för den tidiga kyrkan under 1800-talets andra hälft. ■

Systrarna fotograferade högt uppe på Stenberget nära Skönabäck, där den första svenska grenen organiserades. Öresund skymtar långt i fjärran, det vatten som de första missionärerna reste över för att komma från danska Själland till Skåne.

Ny medlem i redaktionen

Anton Hedberg
redaktionen

Kung Benjamin berättar i Mosiahs bok, kapitel 2 om många goda saker. Det finns även ett stycke där han meddelar att Mosiah nu ska vara kung i stället för honom.

Jag vet inte hur Mosiah kände vid det tillfället, men han lär åtminstone ha varit lite förberedd på att han en dag skulle bli kung över riket. Att bli kallad till Liahonaredaktionen var jag däremot inte beredd på och det är nog en känsla som många av oss får vid ett nytt ämbete.

Jag bor i Stockholmsområdet men kommer ursprungligen från Helsingborg. Innan jag flyttade till Stockholm var jag bosatt i Borås några år när jag studerade där. Jag kommer från en familj med en lång bakgrund inom kyrkan, på min mammas sida är jag den sjätte generationen i kyrkan och den fjärde generationen på min fars sida.

Under uppväxten har jag haft förmånen att ha familj och släktingar som har lärt mig om evangeliet och även visat ett gott exempel i hur man lever och applicerar evangeliet. Utöver familj och släkt har jag haft flertalet lärare i primär, ungdomsledare, andra ledare och individer som har varit goda exempel och hjälpt mig i min tro. Alla dessa goda influenser har kanske vid några tillfällen tänkt att deras roll inte haft någon påverkan. Till alla er som tjänar eller tidigare har tjänat i kyrkan och läser detta vill jag säga tack för ert exempel och er tro.

Det räcker däremot inte att växa upp i evangeliet och omringa sig med personer som är goda exempel. Det är livsviktigt att själv erhålla och upprätthålla ett vittnesbörd.

Jag vet inte exakt när jag började få en tro men jag har haft flera upplevelser som har hjälpt mig att få ett vittnesbörd. Exempelvis när jag döptes som åttaåring och kände en ”god känsla”. Eller när jag som elvaåring gick förbi grinden vid templet i Stockholm och kände att det kändes annorlunda innanför grindarna jämfört med utanför grindarna. Eller när jag deltog i FSY (ungdomskonferensen For the Strength of Youth) i Jönköping 2006 och fick ett starkt vittnesbörd om Jesus Kristus. Det är med andra ord ett flertal upplevelser som har hjälpt mig att bygga upp ett vittnesbörd.

För några år sen läste jag en artikel där det gavs en liknelse kring vittnesbördet. Vittnesbördet var ett pussel och det byggdes upp av olika bitar av ens tro. En pusselbit i mitt vittnesbörd som har gett mig mycket är den biten om att tjäna en mission.

I år är det 10 år sedan jag kom hem från Texasmissionen Dallas. Missionen var något av de svåraste jag har gjort hittills i mitt liv. Alla de upplevelser, mirakel och händelser som jag fick under de två åren är något jag kommer att ha med mig resten av mitt liv, och det är jag väldigt tacksam över. Jag rekommenderar starkt att de som har möjligheten och viljan, att tjäna en mission.

Jag ser fram emot att under den tid som jag innehar detta ämbete, även om jag känt mig ”oförberedd”, att få vara med och hjälpa till med att dela era mirakel och upplevelser och pusselbitar från runt om i Sverige och världen. ■

OLIVER BÄCKSTRÖM

När svaret är nej

Terez Nilsson,
Lunds församling

Terez Nilsson har under flera år tjänat som redaktör för de lokala sidorna i Liahona. När hennes man Michael kallades som rådgivare till tempelpresidenten i Köpenhamns tempel fick även Terez utökade uppgifter i templet. Magdalena Sahlin i Göteborg tjänar nu som ny lokalredaktör. Terez och Michael bor i Köpenhamn under en stor del av sin tid. När de blev tillfrågade av presidenten i Köpenhamns stav om de ville medverka i den bok om ”tro och utmaningar” som höll på att sammanställas av medlemmarna där skrev Terez följande text:

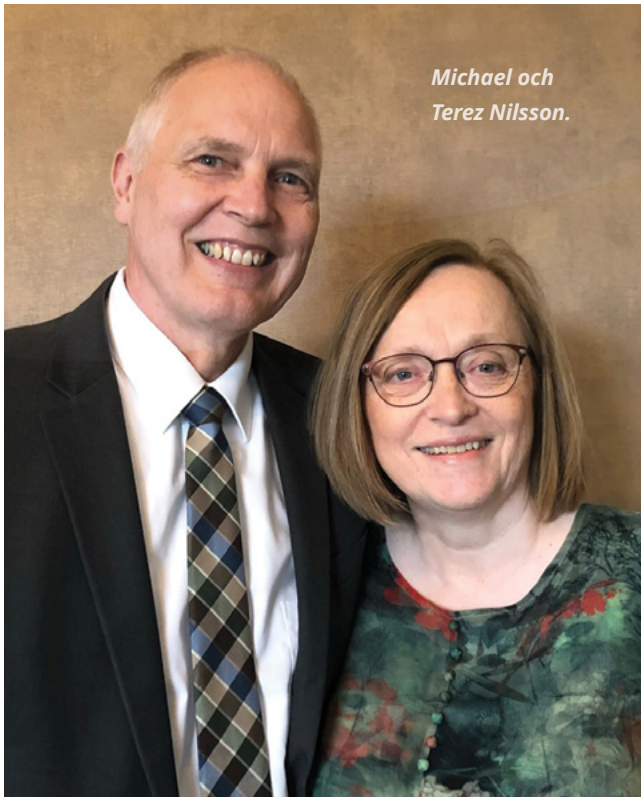

Michael och Terez Nilsson.

2006 fick jag veta att jag hade sjukdomen MS. I flera år hade jag haft olika problem med min kropp, men jag tänkte att allt handlade om att jag fött så många barn. ”Har man fött nio barn kan man väl inte räkna med att må bra?” tänkte jag och kämpade vidare med olika symptom. När diagnosen kom var jag nästan tacksam. Det fanns en förklaring till mina svårigheter, jag var inte bara lat!

I ett senare sammanhang fick jag en välsignelse som inte handlade om min hälsa. Där blev det ändå sagt att jag ”skulle överleva, och att jag skulle få se mina barn växa upp och bilda familjer”. Jag var tacksam, men tyckte samtidigt att orden var konstiga. MS kan vara en allvarlig sjukdom, men normalt sett är den inte dödlig.

Ett år senare fick jag en kallelse till en mammografi. Jag hade hunnit bli 48 år och denna scanning var bara en rutinkontroll som erbjöds av svensk sjukvård. Jag var trött på sjukhus och läkarbesök och funderade på om jag bara skulle hoppa över kallelsen. Men jag gick dit ändå.

Inom kort hittades tre tumörer i mitt ena bröst och det behövde opereras bort. Vid operationen påvisades cancerceller i en av lymfkörtlarna och man valde då att ta bort de 22 lymfkörtlar man kunde nå. Nio av dessa visade sig innehålla cancerceller. Nu var det inte längre så självklart att jag skulle ”överleva och se mina barn bilda familjer”. Jag försökte hålla fast i hoppet om sanningen i dessa ord.

I min församling fanns samtidigt en syster som var helt ensamstående med fyra barn mellan 17 och 23 år. Vi satt där tillsammans med våra ”picc-lines” (en slags ingång i kroppen för att ge cellgifter). Det var peruk och strålning, oro och illamående. Sedan dess har jag haft svårt med tanken på att man skulle kunna ”besegra” eller ”bekämpa” sin cancer. Jag kände mig i det här läget mycket ödmjuk inför liv och död. Herren ger och Herren tar. Herren valde att ta hem min väninna. Trots sin familjesituation var hon färdig med sin jordiska resa. Jag satt vid hennes sida när hon tog sina sista andetag och jag försökte göra det jag kunde för hennes barn.

Min mamma, som är fast rotad i evangeliet, grät när min syster Madlèns cancer kom tillbaka på bred front (detta var flera år innan min egen cancerdiagnos). Hennes plågsamma fråga var: ”Är det för att vi inte haft tillräckligt med tro?” Jag kunde bara hänvisa till president Nelson som då var apostel och som just behövt ta farväl av en vuxen dotter med flera små barn. ”Äldste Nelson har väl inte brist på tro?” blev min fråga.

Ofta behövs det ännu större tro när våra enträgna böner får svaret nej. ■

Ny mejladress till redaktionen

Redaktionen

Visst är det underbart att vi kan få ta del av varandras andliga erfarenheter och upplevelser? Stora som små. Vi är många som blir upplyfta av det som delas här. De lokala sidorna i *Liahona* är ett fantastiskt verktyg som inte bara kan hjälpa oss medlemmar i Sverige att känna en större gemenskap sinsemellan utan kan också stärka vår tro.

Det är tack vare er som tar tid att skriva och skicka in material som detta är möjligt! Vi vill tacka var och en av er för ert tjänande och vill samtidigt uppmuntra fler till att göra detsamma.

Då vi har blivit fler i Liahona-redaktionen har vi numera en officiell mejladress dit texter och bilder kan skickas in. Skulle du vilja bidra till de lokala sidorna i *Liahona*? Skriv till oss på vår officiella mejl: **liahona.sverige@gmail.com**. ■